GDAŃSK, dnia 31 maja 1946 r.

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 3

TREŚĆ

ŚWIĘTO 14-GO MAJA 1946 R.

Pierwsza połowa miesiąca maja, to dla narodu polskiego okres licznych świąt o charakterze narodowym i społecznym.

Święciliśmy symbole polskości i demokracji, święciliśmy wspomnienia dawnych i niedawnych wydarzeń historycznych o wielkim znaczeniu w życiu naszego narodu.

Miesiąc maj roku 1946 nie pozostanie jednak wyłącznie okresem świąt historycznych. Twarda rzeczywistość zmusza nas do zwrócenia oczu przed siebie. Przed nami zadania olbrzymie.

Odbudowa kraju, straszliwie hitlerowskim barbarzyństwem zniszczonego, zagospodarowanie odzyskanych ziem zachodnich wołają o czyn. Czyn natychmiastowy. I czynnym wysiłkiem całego Narodu zakończymy miesiąc maj 1946 r.

Na przestrzeni trudnej, ale aktywnej drogi odbudowy niewątpliwie nastąpią zdarzenia o wiele w swych skutkach i rozmiarach donioślejsze, niemniej jednak data 14 maja 1946 r., data otwarcia publicznej subskrypcji Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju, pozostanie datą przełomową. Najważniejszy jest początek— najtrudniej jest zacząć. I oto 14-go maja sami — cały Naród — nie oglądając się na pomoc zagranicy, — przystąpimy do dzieła. Odbudujemy naszą umiłowaną stolicę — bohaterską Warszawę, odbudujemy polskie porty, — nasze okna na świat, odbudujemy wieś polską i przemysł polski, — by nam już nigdy nie zaglądał w oczy chłód i głód. Zagospodarujemy nasze ziemie zachodnie, by znów i na zawsze pozostały kolebką naszego Narodu.

Te szczytne hasła niewątpliwie znajdą należyty oddźwięk wśród całego Narodu polskiego, — przede wszystkim wśród znanego już z realnego patriotyzmu— społeczeństwa naszego Wybrzeża. To nie frazes, to pewnik z góry udowodniony. Spośród rzesz obywatelskich, powołanych do obowiązku przedpłat na Premiową Pożyczkę 96% spełniło już — w naszym województwie — w pełni swój obowiązek. Reszta zdąży jeszcze zapewne w dniach ostatnich. Stąd pewność, że przy okienkach placówek subskrypcyjnych znajdą się wszyscy. Wszyscy — którzy są w stanie subskrybować choćby minimalną kwotę i wszyscy ofiarują najwyższą kwotę w granicach swych możliwości.

Na jedno należy jeszcze zwrócić uwagę: „W akcji tej nie tylko idzie o środki materialne na cele odbudowy, ale i postawę moralną Narodu, — nie tylko o sprawę wewnętrzną, ale i o szacunek dla Polski na zewnątrz, — nie tylko o wydobycie się ze skutków klęski, ale i o nowe zwycięstwo" — słowa Przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Obywatelskiego P. P. O. K., inż. Eugeniusza Kwiatkowskiego, — wypowiedziane podczas zebrania organizacyjnego tego Komitetu. — Musimy sobie uświadomić, że tu chodzi o sprawę wielką i doniosłą — o zwycięstwo!

Tak jak żołnierz polski w czasie ostatniej świętej wojny zdumiewał świat swym bohaterstwem, tak teraz cały Naród musi ten świat zadziwić swą moralną postawą. Dlatego nie wolno nikomu się wahać i oglądać na sąsiadów. Nikomu nie wolno powiedzieć: „jeszcze zdążę". — To nie byłoby po żołniersku, ani po obywatelsku. Dlatego każdy z nas pójdzie do subskrypcji tak, jak wymaga od nas Naczelny Komitet Obywatelski P. P. O. K. w pierwszym dniu subskrypcji — dnia 14-go maja 1946 r. — Pójdziemy na zew — każdy z osobna, nie oglądając się na drugich.

I dlatego pójdziemy ławą!

Wszyscy subskrybujemy 14-go maja 1946 roku.

DZIAŁ URZĘDOWY

I. PRZEDRUKI.

16.

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1931 r.

o stanowisku wojewodów i starostów, jako przedstawicieli Rządu.

(Dz. Urz. R. P. Nr 66, poz. 546)

Na podstawie art. 9, 14, 65, 66, 77, 86, 125 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) zarządza się, co następuje:

Postanowienia ogólne

§ 1. Wojewodowie, Komisarz Rządu m. st. Warszawy, starostowie powiatowi oraz starostowie grodzcy miast Białegostoku, Częstochowy, Lublina, Łodzi, Sosnowca, Wilna, Bydgoszczy, Inowrocławia, Gniezna, Grudziądza i Torunia względnie właściwi starostowie powiatowi, pełniący funkcje starostów grodzkich, są na obszarze ich okręgów administracyjnych przedstawicielami Rządu i z tego tytułu sprawują funkcje, przekazane im rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86), niniejszym rozporządzeniem, oraz innymi przepisami prawnymi, lub specjalnie zlecone przez Rząd.

§ 2. Uprawnienia, o których mowa w § 1 są uprawnieniami przywiązanymi ściśle do stanowiska i przysługują osobiście wojewodom, Komisarzowi m. st. Warszawy i starostom — względnie urzędnikom, którzy pełnią te funkcje.

Za urzędników pełniących funkcje wojewody (Komisarza Rządu, starosty) należy uważać:

a) wicewojewodę (wicekomisarza Rządu, zastępcę starosty), w wypadkach, gdy wojewoda (Komisarz Rządu, starosta) nie pełni obowiązków służbowych;

b) urzędnika, któremu pełnienie obowiązków wojewody (Komisarza Rządu, starosty) zostało czasowo poruczone.

§ 3. Wicewojewoda (Wicekomisarz Rządu) wchodzi w uprawnienia wojewody (Komisarza Rządu) stosownie do pktu a) § 2 w razie, gdy wojewoda (Komisarz Rządu):

a) znajduje się poza terenem województwa (m. st. Warszawy),

b) nie pełni obowiązków z powodu urlopu lub choroby.

Jeżeli wojewoda opuszcza miejsce, w którym znajduje się siedziba województwa, nie opuszczając jednak terenu województwa i nie przestając pełnić obowiązków urzędowych, wicewojewoda zastępuje go służbowo w kierownictwie urzędem wojewódzkim, nie wchodząc jednak w jego uprawnienia jako przedstawiciel Rządu.

Analogiczne postanowienia odnoszą się w granicach powiatu do zastępcy starosty, wyznaczonego przez wojewodę.

W wypadku, gdy wicewojewoda (wicekomisarz Rządu, zastępca starosty) nie może pełnić powyższych obowiązków, przechodzą one na urzędników, którzy w myśl obowiązujących przepisów ich zastępują.

ROZDZIAŁ I

Funkcje reprezentacyjne

§ 4. Urzędnicy, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia mają z wyjątkami niżej określonymi,

obowiązek i prawo wyłącznego reprezentowania Rządu przy uroczystych wystąpieniach, w szczególności w obchodach świąt państwowych i narodowych, uroczystych świąt religijnych i innych uroczystościach o charatkerze ogólnym, jako też w innych stosunkach oficjalnych.

Prezydenta Rzeczypospolitej reprezentują oni na podstawie osobnego upoważnienia.

Prezes Rady Ministrów wydaje przepisy szczegółowe, normujące postępowanie i etykietę podczas uroczystych obchodów i w innych stosunkach oficjalnych.

Ministrowie: Spraw Wewnętrznych i Wojskowych określają sposób reprezentowania Rządu przez wojewodów, Komisarza Rządu i starostów na uroczystościach odbywających się z udziałem oddziałów wojskowych oraz oddziałów przysposobienia wojskowego.

§ 5. Prezes Rady Ministrów lub zastępujący go Minister mają z urzędu uprawnienia reprezentantów Rządu na całym obszarze Rzeczypospolitej, ilekroć występują w charakterze urzędowym.

Jeżeli w uroczystości lub w innym wystąpieniu oficjalnym (§ 4 ust. 1) nie bierze udziału Prezes Rady Ministrów lub zastępujący go minister, lecz inny minister, przysługują mu z urzędu uprawnienia reprezentanta Rządu, o ile występuje w charakterze urzędowym.

Między kilku Ministrami równocześnie obecnymi, uprawnienia reprezentacyjne dzieli się stosownie do porozumienia albo zarządzenia Prezesa Rady Ministrów lub ministra go zastępującego.

Nadto reprezentantem Rządu może być na podstawie specjalnego upoważnienia Prezesa Rady Ministrów lub zastępującego go ministra:

a) na uroczystościach, odbywających się na terenie województwa urzędnik władz centralnych, co najmniej w czwartym stopniu służbowym,
b) na uroczystościach, odbywających się na terenie powiatu, o ile nie bierze w nich udziału wojewoda — urzędnik, co najmniej w szóstym stopniu służbowym.

§ 6. Jeżeli w uroczystości, odbywającej się na terenie województwa, bierze udział jedna z osób wymienionych w § 5 ust. 1, 2 i ust. 3 lit. a), wówczas osobie tej służy pierwszeństwo reprezentowania Rządu.

To samo ma zastosowanie do uroczystości, odbywającej się na terenie powiatu, z tą różnicą, że o ile w uroczystości nie bierze udziału wojewoda, wówczas pierwszeństwo reprezentowania Rządu służy również osobom, wymienionym w § 5, ust. 3 lit. b).

Obecność innych osób urzędowych, nie wymienionych w § 5, nie odbiera wojewodzie (Komisarzowi Rządu) lub staroście prawa pierwszeństwa do reprezentowania Rządu.

§ 7. Urzędnik władzy centralnej wizytujący (lustrujący) władze administracji ogólnej, lub urzędnik władzy II-ej instancji, wizytujący władze powiatowe, nie ma z tego tytułu charakteru reprezentanta Rządu i odnośny kierownik władzy administracji ogólnej, podlegając merytorycznie zarządzeniom, wydanym przez tego urzędnika w granicach jego uprawnień, nie traci na czas jego obecności przysługującego mu prawa pierwszeństwa reprezentowania Rządu.

§ 8. Przepisy, zawarte w §§ 4—7, odnoszą się do wystąpień uroczystych o charakterze ogólnym.

W uroczystościach specjalnych, związanych z zadaniami poszczególnych działów zarządu państwowego (np. poświęcenie szkoły, sądu, otwarcie mostu, święto górnicze itp.), reprezentuje Rząd z urzędu właściwy minister, który może delegować urzędnika (sędziego, prokuratora), zawiadamiając równocześnie o delegacji właściwego wojewodę (Komisarza Rządu) względnie, jeśli chodzi o uroczytsości na obszarze powiatu, starostę.

ROZDZIAŁ II

Uzgadnianie działalności całej administracji państwowej ze stanowiska ogólnej polityki Rządu.

§ 9. Urzędnicy, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia, mają z ograniczeniami wynikającymi z art. 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86), obowiązek i prawo uzgadniania działalności całej administracji państwowej w ich okręgu administracyjnym w myśl zasadniczej linii działalności Rządu.

W tym celu urzędnicy ci mają obowiązek i prawo:

a) informować się u wszystkich władz, urzędów, organów i zakładów państwowych co do zasad, jakimi one w działalności swojej zamierzają się kierować,
b) komunikować im swoje zapatrywania pod tym względem,
c) zapraszać naczelników władz i urzędów — niezależnie od zebrań periodycznych (§ 22) — na specjalne konferencje, celem ustalenia zasadniczych linii działalności;
d) w razie wątpliwości lub niemożności uzgodnienia, komunikować się w tych sprawach bezpośrednio z właściwymi ministrami, celem spowodowania wydania przez nich wiążących dyrektyw.

Uprawnienia wojewodów (Komisarza Rządu), o których mowa w niniejszym paragrafie, odnoszą się do władz i urzędów, podlegających bezpośrednio władzom centralnym — a za ich pośrednictwem do władz i urzędów niższych instancji.

Uprawnienia starostów odnoszą się tylko do władz, urzędów i zakładów, mających siedzibę na obszarze powiatu, a niepodlegających bezpośrednio władzom centralnym. Uprawnienie, o którym mowa w punkcie d) starostom nie przysługuje; w takim wypadku starostowie przedkładają sprawę właściwemu wojewodzie.

§ 10. Naczelnicy wszystkich władz i urzędów państwowych, podlegających bezpośrednio władzom centralnym z ograniczeniami wynikającymi z art. 21, 22, 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) i art. 1 ustawy z dnia 21 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 124), są obowiązani uzgadniać z wojewodą (Komisarzem Rządu):

a) projekty swoich zarządzeń natury ogólnej;
b) projekty takich zarządzeń, które mają szczególne znaczenie dla polityki Rządu na obszarze województwa.

Za zarządzenia natury ogólnej należy uważać:

1) zarządzenia, które obowiązują całą ludność województwa, ludność pewnego zwartego terytorium albo pewną grupę ludności (gospodarcza, zawodowa, wyznaniowa itp.);

2) zarządzenia, które nakładają obowiązki na władzę administracji ogólnej, na władzę i organa samorządowe oraz na organa policji państwowej;

3) zarządzenia, które zmieniają organizację władz i urzędów na terenie województwa, albo postępowanie tych urzędów w sposób dotyczący bezpośrednio interesów ludności województwa.

Zarządzeniami natury ogólnej w rozumieniu niniejszego paragrafu nie są zarządzenia poszczególnych urzędów, oparte wyłącznie na podstawie zawodowej wiedzy fachowej.

Za zarządzenia, które mają szczególne znaczenie dla polityki Rządu na obszarze województwa, należy uważać między innymi:

1) zarządzenia do organów podwładnych, ustalające zasadniczy program i ogólne dyrektywy ich działalności;
2) zarządzenia, które dotyczą ogólnych zagadnień politycznych, wyznaniowych lub narodowościowych;
3) ważniejsze zarządzenia, mające znaczenie ze stanowiska interesów gospodarczych ludności, zwłaszcza dotyczące samorządu terytorialnego, aprowizacji ludności, zasad rozkładu ciężarów i świadczeń gospodarczych, względnie udzielania ulg i specjalnej pomocy ludności.

W razie wątpliwości, wynikających z konkretnych wypadków co do zastosowania przepisów niniejszego paragrafu, decyduje właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 11. Projekty zarządzeń, o których mowa w § 10, mogą być uzgadniane z wojewodą (Komisarzem Rządu) przez zgłoszenie projektu na pismie, lub też w drodze bezpośredniego porozumienia się naczelnika danej władzy z wojewodą (Komisarzem Rządu).

Brak odpowiedzi wojewody (Komisarza Rządu) w ciądu dni siedmiu na projekt zgłoszony na pismie może być uważany jako niepodniesienie zastrzeżeń.

Władze i urzędy, których okręgi obejmują dwa lub więcej województw (m. st. Warszawa), uzgadniają swoje zarządzenia, o których mowa w § 10 z reguły z tymi wojewodami (Komisarzem Rządu), którzy są w danej sprawie zainteresowani. W wypadku nie cierpiącym zwłoki, uzgodnienie następuje z tym wojewodą (Komisarzem Rządu), w którego okręgu znajduje się siedziba urzędowa danej władzy, przy czym inni zainteresowani wojewodowie zostają równocześnie o projektowanym zarządzeniu zawiadomieni.

§ 12. Postanowienia § 10 i § 11 dotyczą wyłącznie zarządzeń władz i urzędów podlegających bezpośrednio władzom centralnym. Jako zarządzenia własne tych władz, należy rozumieć zarządzenia, wydane z ich własnej inicjatywy oraz w granicach ich zakresu działania.

Pod postanowienia § 10 nie podpadają zatem takie zarządzenia władz wymienionych w ustępie poprzednim, które one wydają jako zarządzenie wykonawcze, bądź na podstawie ogólnego zarządzenia właściwej władzy naczelnej (centralnej), bądź w wykonaniu osobnego specjalnego polecenia, otrzymanego od właściwego ministra.

§ 13. W sprawach, o których mowa w §§ 10, 11 i 12 wojewoda (Komisarz Rządu) ma prawo występować wobec właściwej władzy, podległej bezpośrednio władzy centralnej z inicjatywą wydania przez nią zarządzenia.

Inicjatywa może być podana do wiadomości w drodze bezpośredniego porozumienia się z odnośnym naczelnikiem władzy lub też na pismie.

W razie wystąpienia wojewody (Komisarza Rządu) z inicjatywą na pismie, naczelnik właściwej władzy obowiązany jest w terminie siedmiodniowym zawiadomić wojewodę (Komisarza Rządu) o zajętym stanowisku.

Dalsze postępowanie określają przepisy ustępu trzeciego art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86).

§ 14. W wypadkach żądania wyjaśnień (art. 12 w związku z art. 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) od naczelników władz, urzędów i zakładów państwowych, położonych na obszarze województwa, wojewoda (Komisarz Rządu) zwraca się bezpośrednio do naczelnika danej instytucji.

Naczelnik władzy, urzędu czy zakładu obowiązany jest udzielić żądanych wyjaśnień, przedstawiając stan sprawy, będący przedmiotem zapytania, a na żądanie udzielić również do przejrzenia potrzebnych dokumentów i dowodów, o ile specjalne postanowienia ustawowe nie uwalniają go od tego obowiązku, lub o ile to nie będzie przeszkodą w normalnym biegu urzędowania; w tym ostatnim wypadku naczelnik właściwej władzy uzgodni z wojewodą termin, w jakim odnośnych dokumentów i dowodów wojewodzie do przejrzenia udzieli.

Na żądanie wyjaśnień, wyrażone pisemnie, naczelnik właściwej władzy (urzędu, zakładu) obowiązany jest odpowiedzieć w ciągu dni siedmiu.

Wojewoda (Komisarz Rządu) zwraca się w sprawach, o których mowa, w niniejszym paragrafie tylko do władz i urzędów, podlegających bezpośrednio władzom centralnym.

§ 15. W przewidzianych w ust. 2 art. 12 w związku z art. 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) — i z uwzględnieniem art. 1 ustawy z dnia 21 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 124) w wypadkach, w których wojewoda (Komisarz Rządu) dokonywa osobistego wglądu w tok spraw danych instytucji, naczelnicy tych instytucji obowiązani są bezzwłocznie umożliwić mu to w zakresie, w jakim wojewoda (Komisarz Rządu) uzna to za potrzebne.

O każdym skorzystaniu z uprawnień, o których mowa w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, wojewoda (Komisarz Rządu) zawiadamia niezwłocznie właściwego Ministra, załączając uzasadnienie swego zarządzenia i sprawozdanie o wynikach wglądu.

Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy nie przysługują w żadnym wypadku w stosunku do władz i urzędów centralnych uprawnienia, o których mowa w §§ 14 i 15 niniejszego rozporządzenia.

§ 16. Wszystkie podlegające bezpośrednio władzom centralnym władze i urzędy, z którymi współdziałają kolegialne organa administracyjne (rady, komisje, komitety itp.), z wyjątkami, wynikającymi z art. 14 ustęp czwarty, 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) i z uwzględnieniem art. 1 ustawy z dnia 21-go lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 124), obowiązane są podawać zawczasu do wiadomości wojewody terminy posiedzeń tych organów i projektowany porządek obrad. Wojewoda jest uprawniony w wypadkach, w których zamierza osobiście wziąć udział w posiedzeniu, zgłosić żądanie wstawienia na porządek dzienny obrad pewnych spraw o znaczeniu ogólnym.

Sposób i formę zawiadomień, wynikających z niniejszego paragrafu, ustala wojewoda w porozumieniu z przewodniczącym odpowiedniego kolegium.

§ 17. W razie objęcia przez wojewodę przewodnictwa obrad, przewodniczący organu kolegialnego ustępuje mu wszystkie swoje prawa i obowiązki, biorąc nadal udział w posiedzeniu w charatkerze członka kolegium, o ile nie jest według obowiązujących w tym względzie przepisów — w przeciwnym razie, tylko z głosem doradczym.

Jeżeli organ kolegialny, obraduje nad zagadnieniami, dotyczącymi terytorium kilku województw, to w obradach takiego organu mogą wziąć udział wszyscy właściwi wojewodowie. Prawo objęcia przewodnictwa służy w takim wypadku, wojewodzie tego województwa, na którego obszarze ma miejsce posiedzenie organu kolegialnego. Prawo to wojewoda miejscowy ustąpić może wojewodzie, bezpośrednio zainteresowanemu w toczących się obradach kolegium; wojewoda, o ile nie obejmuje przewodnictwa obrad, uczestniczy w zebraniu z głosem doradczym.

Postanowienia §§ 16 i 17 odnoszą się analogicznie do Komisarza Rządu i do obszaru m. st. Warszawy.

§ 18. Wojewoda za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych może przekazywać do odwołania poszczególnym starostom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia analogiczne uprawnienia, jak omówione w §§ 10—17, z wyjątkiem ustępu drugiego § 14 i z wyjątkiem § 15, bądź w części, bądź w całości i tylko w odniesieniu do równorzędnych władz, urzędów i zakładów (kolegialnych ciał administracyjnych), nie podlegających bezpośrednio władzom centralnym, a posiadających siedzibę na obszarze danego powiatu i w upoważnieniu wojewody szczegółowo wymienionych.

W wypadku takiego przekazania uprawnień, o którym wojewoda obowiązany jest bezzwłocznie powiadomić zainteresowanych naczelników władz podlegających bezpośrednio władzom centralnym, starosta wchodzi w prawa i obowiązki wojewody, określone w §§ 10—17, z wyjątkiem ustępu drugiego § 14 i z wyjątkiem § 15, w granicach udzielonych mu przez wojewodę pełnomocnictw, właściwi naczelnicy instytucji, nie podlegających bezpośrednio władzom centralnym, we wszelkie obowiązki określone w tych paragrafach dla naczelników władz i urzędów, którzy bezpośrednio władzom centralnym podlegają, a wojewoda i naczelnicy instytucji podlegających, bezpośrednio władzom centralnym — w uprawnienia władz centralnych.

§ 19. Za zarządzenia, których dotyczy przepis art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) uważa się, o ile Rada Ministrów w uchwale swojej inaczej nie postanowi, zarządzenia władz centralnych względnie władz bezpośrednio im podległych o charakterze określonym w § 10 niniejszego rozporządzenia. Wojewoda może stosownie do uznanej przez potrzeby powyższy zakres swoich uprawnień ograniczyć zarówno do niektórych kategorii tych zarządzeń, jak do niektórych części województwa, jak wreszcie co do czasu trwania tych uprawnień (na czas, przezeń określony lub do odwołania), zawiadamiając o tym równocześnie zainteresowane władze i urzędy.

W wypadku powzięcia przez Radę Ministrów uchwały na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86), żadne zarządzenie, o którym mowa w ustępie pierwszym, nie może być wprowadzone w życie na obszarze województwa bez wiedzy wojewody.

W tym celu:

a) władze naczelne (centralne) tego rodzaju zarządzenia wydawane władzom i urzędom im podległym komunikują równocześnie w odpisie wojewodzie;

b) naczelnicy władz i urzędów podlegających bezpośrednio władzom centralnym, obowiązani są komunikować wojewodzie (Komisarzowi Rządu) treść swoich własnych zarządzeń w trybie i zakresie uzgodnionym z wojewodą.

§ 20. Jeżeli wojewoda w ciągu trzech dni od otrzymania zawiadomienia o zarządzeniach władz centralnych, bądź bezpośrednio im podległych (§ 19 pkt. a) i b), nie zażąda wstrzymania ich wykonania, zarządzenia mogą być wprowadzone w życie; w sprawach nie cierpiących zwłoki, na co właściwe władze w każdym poszczególnym wypadku zwrócą uwagę wojewody, winien wojewoda zająć bezzwłocznie stanowisko.

Żądanie wstrzymania wykonania zarządzeń władzy centralnej, wojewoda komunikuje tej władzy, zawiadamiając o tym równocześnie właściwą władzę lokalną, która do czasu wydania ostatecznej decyzji przez władzę centralną, obowiązana jest nie wprowadzać w życie zarządzenia.

Żądanie wtsrzymania wykonania zarządzenia własnego władzy, podlegającej bezpośrednio władzy centralnej, wojewoda komunikuje bezpośrednio naczelnikowi tej władzy, który obowiązany jest bezzwłocznie wstrzymać wykonanie zakwestionowanego zarządzenia.

O ile nie dojdzie do uzgodnienia poglądów między wojewodą a właściwym naczelnikiem władzy, przedkładają oni w tym względzie sprawozdania właściwemu ministrowi, który decyduje ostatecznie.

§ 21. Odnośnie do zarządzeń, które w chwili, kiedy Rada Ministrów udzieli poszczególnym wojewodom upoważnienia, przewidzianego w art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) są już wprowadzone w życie, wojewoda może zażądać całkowitego lub częściowego wstrzymania dalszego ich wykonywania.

Żądanie to skierowuje wojewoda do naczelnika właściwej władzy lokalnej, która zależnie od tego, czy chodzi o jego własne zarządzenie, czy zarządzenie władzy centralnej, bądź uzgadnia sprawę bezpośrednio z wojewodą, bądź przedkłada do decyzji właściwemu ministrowi.

W obu wypadkach ma on jednak obowiązek wskutek żądania wojewody wstrzymać wykonanie zarządzenia.

Regulamin zebrań periodycznych naczelników władz i urzędów państwowych, podlegających bezpośrednio władzom centralnym (art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) powinien opierać się na następujących zasadach:

1) zebrania periodyczne mają na celu koordynowanie działalności wszystkich władz i urzędów państwowych, działających na terenie województwa w sprawach, które wymagają jednolitego postępowania;

2) przedmiotem obrad zebrań periodycznych może być w szczególności omawianie zadań administracji państwowej i samorządowej na obszarze województwa, wzajemne informowanie się urzędów o ich działalności i zamierzeniach na przyszłość, uzgadnianie stanowiska w sprawch interesujących kilka władz lub urzędów, usuwanie rozbieżności zarządzeń i postępowania władz drugiej i pierwszej instancji oraz ustalanie zasad postępowania na podstawie poczynionych spostrzeżeń, rozpatrywanie wątpliwości kompetencyjnych, wprowadzanie ułatwień i uproszczeń we wzajemnych stosunkach, ujmowanie wynikających z potrzeb lokalnych wniosków do władz centralnych i rozpatrywanie wszelkich innych spraw z zakresu administracji, poddanych zebraniu do rozważenia przez wojewodę;

3) sprawy osobowe, a w szczególności sprawy, o których mowa w art. 11, 16, 17 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86), nie mogą być przedmiotem obrad zebrań periodycznych;

4) zebranie zwołuje wojewoda, zasadniczo zebrania odbywają się dwa razy do roku w pierwszym i trzecim kwartale; wojewoda może zwołać nadzwyczajne zebranie z własnej inicjatywy lub na wniosek osób, uprawnionych do udziału w zebraniach;

5) porządek dzienny zebrań ustala wojewoda; członkowie zebrań zgłaszają swoje wnioski co do porządku dziennego na ręce wojewody; wojewoda zawiadamia osoby uprawnione do udziału w zebraniach o terminie obrad i o porządku dziennym; na wniosek lub za zgodą uczestników zebrań, wojewoda może wprowadzać na zebranie periodyczne dla udzielenia zebranym informacji osoby nie uprawnione do stałego w nich udziału;

6) zebraniom przewodniczy wojewoda; obrady zebrań są poufne; na zebraniach nie zapadają formalne uchwały, wyniki obrad ujmuje się w formie oświadczeń uczestników, bądź wreszcie w formie uzasadnionych wniosków, do władz centralnych; obrady zebrań są protokółowane przez wyznaczonego urzędnika urzędu wojewódzkiego; oryginały protokółów przechowuje się w Urzędzie Wojewódzkim, odpisy protokółów przesyła wojewoda wszystkim członkom zebrań;

7) przedkładanie władzom centralnym wniosków, wynikających z obrad zebrań periodycznych należy do właściwego naczelnika władzy lub urzędu.

Postanowienia niniejszego paragrafu odnoszą się z odpowiednimi zmianami do powiatowych zebrań periodycznych.

§ 23. W wojewódzkich zebraniach periodycznych biorą udział na zaproszenie wojewody, wyliczeni w załączniku Nr 1 naczelnicy władz, urzędów i instytucji państwowych; prezesi sądów i prokuratorzy w razie niemożności wzięcia osobistego udziału w powyższych zebraniach delegują sędziów i prokuratorów, urzędujących w miejscu siedziby wojewody.

Analogicznie w zebraniach powiatowych mają obowiązek brać udział osoby, wyliczone w zał. Nr 2, zaproszone przez starostę.

Jeżeli na obszar województwa (powiatu) rozciąga się działalność więcej niż jednego naczelnika takiej samej władzy lub urzędu — to do udziału w zebraniach periodycznych uprawnieni są wszyscy ci naczelnicy. Jeżeli zaś działalność naczelnika władzy lub urzędu rozciąga się na teren więcej niż jednego województwa (powiatu), to naczelnik taki uprawniony jest do udziału w zebraniach periodycznych wszystkich tych województw (powiatów), których teren wchodzi w zakres jego działania.

Przepisy §§ 19 do 23 odnoszą się analogicznie do Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

ROZDZIAŁ III

Nadzór nad sprawami osobowymi funkcjonariuszów państwowych.

§ 24. Opinii wojewody o osobach, które mają być przyjęte do służby państwowej na podstawie przepisów ustawy o państwowej służbie cywilnej (art. 15 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) zasięga władza centralna względnie lokalna, od której zależy przyjęcie funkcjonariusza na służbę w drodze zgłoszenia wojewodzie danych o kandydacie na pismie (wzór Nr 3).

Wojewoda obowiązany jest udzielić odpowiedzi w ciągu miesiąca, od chwili otrzymania zapytania. Brak odpowiedzi w tym terminie uważa się za niepodniesienie zastrzeżeń.

O ile wojewoda sprzeciwia się przyjęciu kandydata, winien to umotywować.

Tryb postępowania przewidziany w poprzednich ustępach ma analogiczne zastosowanie, o ile chodzi o sprawę nadania charakteru funkcjonariusza stałego osobie, nie podlegającej przepisom o państwowej służbie cywilnej.

§ 25. Władza wyznaczająca funkcjonariusza na stanowisko kierownicze lub samoistne, zgłasza celem uzyskania opinii wojewody (art. 16 i 17 rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r.) (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86), dane o kandydacie na pismie (wzór zał. Nr 4).

Stanowiska samoistne i kierownicze podaje zał. Nr 5.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwym ministrem, może w miarę potrzeby, uzupełnić powyższy wykaz.

W wypadkach, gdy stanowisko kierownicze obejmuje działalność, rozciągającą się na obszar wchodzący w skład dwóch lub więcej województw, właściwym dla wyrażenia opinii jest wojewoda tego województwa, na którego obszarze znajduje się siedziba urzędu, który ma być obsadzony.

Wojewoda obowiązany jest udzielić opinii w ciągu 14 dni.

Brak opinii w powyższym terminie uważa się za niepodniesienie zastrzeżeń.

O ile wojewoda sprzeciwia się wyznaczeniu funkcjonariusza na dane stanowisko, decyduje minister; władza lokalna, która zamierza mimo negatywnej opinii wojewody, przedłożyć wniosek o wyznaczenie danego funkcjonariusza do decyzji właściwej władzy naczelnej (ministra), obowiązana jest powiadomić o tym równocześnie wojewodę.

Jeśli ze względu na potrzebę utrzymania ciągłości w urzędowaniu poszczególnej władzy (urzędu, instytucji), okaże się konieczność natychmiastowego powierzenia funkcji kierowniczych względnie samoistnych — wyznaczenie do tych funkcji może być dokonane tymczasowo przez właściwą władzę, bez uprzedniego zasięgnięcia opinii wojewody, jednak pod warunkiem równoczesnego zawiadomienia go o wydanym zarządzeniu.

Dalsze postępowanie normują ustępy 5, 6 i 7 niniejszego paragrafu.

§ 26. Wojewoda występuje z wnioskiem o usunięcie lub przeniesienie funkcjonariusza (art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r.) (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) do tej wadzy państwowej, podlegającej władzy centralnej, której dany funkcjonariusz podlega; wniosek taki powinien być przesłany na pismie wraz z umotywowaniem.

Władza, do której wojewoda skierował wniosek, obowiązana jest rozpatrzyć go bezzwłocznie i najdalej w ciągu trzydziestu dni powiadomić wojewodę, czy opinię jego podziela, czy też nie podziela opinii wojewody i sprawę przedkłada do decyzji właściwego ministra.

§ 27. Uprawnienia wojewody, wynikające z §§ 24—26 nie odnoszą się do administracji wojskowej oraz do sędziów i wszystkich funkcjonariuszów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa, jako też do administracji oświecenia publicznego.

§ 28. Władza, zamierzająca wystąpić z wnioskiem o odznaczenie obywatela polskiego orderem, krzyżem lub medalem, obowiązana jest zasięgnąć uprzednio opinii właściwego wojewody tak co do istotnych zasług kandydata, nieskazitelności jego charakteru, jak również co do rodzaju i stopnia odznaczenia.

W tym celu wniosek o odznaczenie, sporządzony w formie przepisanej dla przedstawienia tego rodzaju wniosków, zanim zostanie skierowany do władzy, powołanej do wydania decyzji, przesyła się wojewodzie z dołączeniem danych o kandydacie, analogicznych do określonych w załączniku Nr 3 — jeżeli odznaczonym ma być obywatel, nie pozostający w stosunku służbowym do Państwa, względnie w załączniku Nr 4 — jeżeli kandydat do odznaczenia jest funkcjonariuszem państwowym.

Wojewoda opinię swoją wpisuje do właściwej rubryki formularza wniosku, lub też wyraża opinię w specjalnym pismie, które powinno być załączone do wniosku przy przedstawieniu go władzy, powołanej do wydania decyzji.

Wojewoda obowiązany jest udzielić opinii w przeciągu miesiąca od chwili otrzymania wniosku.

Opinia wojewody nie jest wymagana przy odznaczeniach funkcjonariuszów władz centralnych, przy odznaczeniach za zasługi wojskowe oraz przy przyznawaniu odznak o charakterze pamiątkowym.

W wypadkach, w których chodzi o odznaczenie osób wojskowych za zasługi wyłącznie cywilne, opinia wojewody dotyczy tylko skwalifikowania istotnych zasług kandydata.

§ 29. Niezależnie od postanowień, wynikających z §§ 24—28 wojewoda jest uprawniony komunikować naczelnikom wszelkich władz, urzędów i zakładów państwowych, podległych bezpośrednio władzom centralnym, a o ile chodzi o osoby tych naczelników — właściwym ministrom, swoje spostrzeżenia, dotyczące wszystkich funkcjonariuszów państwowych na obszarze województwa ze stanowiska interesów bezpieczeństwa Państwa oraz porządku i spokoju publicznego.

§ 30. Przepisy §§ 24—28 odnoszą się do Komisarza Rządu m. st. Warszawy z tym, że odnośne uprawnienia nie służą mu odnośnie do państwowych władz i urzędów centralnych oraz ich funkcjonariuszów.

Uprawnienia wojewodów, o których mowa w § 29, nie mogą być przekazywane starostom.

ROZDZIAŁ IV

Uzgodnienie działalności administracji cywilnej z potrzebami obrony Państwa.

§ 31. Wojewoda jest powołany do czuwania nad należytym uwzględnieniem interesów obrony Państwa przez wszystkie działy administracji całego województwa i jest wobec tych interesów reprezentantem wszystkich cywilnych władz państwowych i samorządowych, działających na obszarze województwa.

W związku z tym, Wojewoda jest uprawniony:

a) występować wobec każdej właściwej władzy (ustęp 1) z inicjatywą wydania przez nią zarządzenia, które by były potrzebne ze względu na interesy obrony Państwa;

b) żądać od wszystkich władz przedkładania mu projektów zarządzeń, które mają istotne znazwiązanych z interesami obrony Państwa;

c) żądać od naczelników wszystkich władz, urzędów i zakładów wyjaśnień, dotyczących spraw związanych z interesami obrony Państwa;

d) wglądać w szczegóły organizacji władz i urzędów państwowych i występować do właściwej władzy z inicjatywą dokonania zmian organizacji, jakich wymagają interesy obrony Państwa;

Uprawnienia wojewody, o których mowa w punktach b), c) i d) nie dotyczą władz i spraw, wymienionych w art. 21. 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86).

W wypadku korzystania przez wojewodę, z uprawnień przyznanych mu niniejszym paragrafem, mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10—15 niniejszego rozporządzenia.

§ 32. W sprawach, o których mowa w § 31 wojewoda jest uprawniony zwracać się do wszelkich władz wojskowych, nie wyłączając centralnych.

Władze wojskowe są obowiązane komunikować się z wojewodą w sprawach ogólnego znaczenia, dotyczących współdziałania administracji cywilnej i czynników społecznych w sprawach obrony Państwa, przysposobienia wojskowego i opieki nad żołnierzem, w których wojewoda wystąpił z inicjatywą.

§ 33. Wojewoda uzgadnia działalność czynników społecznych w akcji przygotowania obrony Państwa, przysposobienia wojskowego oraz opieki nad żołnierzem z działalnością administracji państwowej i samorządowej w tym zakresie. Kierownicy wszystkich cywilnych władz, urzędów i instytucji państwowych, działających na obszarze województwa, obowiązani są powiadamiać wojewodę o wszystkich poczynaniach tych władz i urzędów, zmierzających do inicjowania i organizowania czynnika społecznego w stosunku do tych zagadnień.

Wojewoda może wglądać w działalność wszystkich cywilnych władz, urzędów i instytucji, odnoszącą się do tych zagadnień; naczelnicy tych władz, urzędów i instytucji obowiązani są umożliwić wojewodzie wykonanie tego uprawnienia w takim zakresie, w jakim wojewoda uzna to za potrzebne.

§ 34. Udzielanie pomocy materialnej ze strony władz państwowych czynnikom społecznym, prowadzą-

cym akcję przygotowania obrony Państwa lub opieki nad żołnierzem, nie może nastąpić bez zasięgnięcia opinii wojewody.

Wojewodzie przysługuje prawo kontroli działalności instytucji społecznych, korzystających z takiego poparcia i prawo zgłaszania w tym względzie wniosków do właściwych czynników.

Postanowienie to nie odnosi się do akcji władz państwowych, prowadzących wychowanie fizyczne lub przysposobienie wojskowe.

§ 35. Celem zapewnienia należytego uwzględnienia przez dowództwa i zarządy wojskowe interesów gospodarczych województwa i jego mieszkańców, wojewoda jest uprawniony:

a) zasięgać w miarę potrzeby u władz wojskowych informacji co do potrzeb gospodarczych formacji wojskowych, załogujących na obszarze województwa;

b) udzielać władzom wojskowym informacji, odnośnie do koniunktury i źródeł zaspokojenia potrzeb na terenie zainteresowanego województwa ze szczególnym uwzględnieniem producentów, względnie organizacji społecznych i spółdzielczych.

W wypadku, w którym w związku z działalnością formacji wojskowych, zachodzi potrzeba uzgodnienia wzajemnych interesów wojska i administracji względnie ludności cywilnej — wojewoda może wystąpić z inicjatywą sposobu załatwienia tych spraw.

§ 36. Postanowienie art. 31—35 odnoszą się analogicznie do Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Wojewodowie za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych mogą wszystkie lub niektóre uprawnienia, przewidziane w art. 31—35 przekazywać poszczególnym starostom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych określają bliżej sposób stosowania tych przepisów przez starostów i starostów grodzkich oraz odpowiednie organa wojskowe.

Przepisy końcowe

§ 37. Jako władze lokalne w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, uważać należy władze podległe bezpośrednio i pośrednio władzom centralnym.

§ 38. Przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące starostów, odnoszą się również do starosty morskiego oraz do Komisarza Rządu w Gdyni.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczym postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19-go marca 1928 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 426). Osobne rozporządzenie ustali w jakim zakresie postanowienia art. 10—26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86), mają mieć zastosowanie do prezydentów miast, wymienionych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. (D. U. R. P. Nr 45, poz. 426).

§ 39. Uprawnienia wynikające z postanowień rozdziałów II, III i IV niniejszego rozporządzenia służą Komiasrzowi Rządu m. st. Warszawy odnośnie administracji reform rolnych tylko w sprawach, dotyczących obiektów, położonych w granicach m. st. Warszawy.

W odniesieniu do władz górniczych za zarządzenie ogólne w rozumieniu § 10 niniejszego rozporządzenia poczytuje się tylko takie zarządzenia tych władz, którym nałożono obowiązki na władzę administracji ogólnej lub policję państwową.

W wypadkach przewidzianych w §§ 14 i 15 niniejszego rozporządzenia władze górnicze są obowiązane do udzielania dokumentów i dowodów do przejrzenia jedynie w urzędzie.

Ilekroć rozporządzenie niniejsze mówi o dowódcach okręgów korpusów, należy na terenie województwa pomorskiego rozumieć również dowódcę floty.

§ 40. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, wykonanie zaś § 4 ustępu 3 Prezesowi Rady Ministrów.

§ 41. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Załączników nie przedrukowano z uwagi na niezupełną ich aktualność.

Prezes Rady Ministrów:
A. Prystor

Minister Spr. Wewnętrznych:
Bronisław Pieracki

17.

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1928 r.

w sprawie dzienników wojewódzkich

(Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 648)

Na podstawie art. 38, 39, 122 i 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dziennik wojewódzki jest wspólnym pismem urzędowym władz administracji ogólnej, jako też wszystkich władz i urzędów państwowych na obszarze województwa, podlegających bezpośrednio lub pośrednio władzom centralnym.

Nazwę województwa, dla którego dziennik wojewódzki jest przeznaczony, zamieszcza się na początku tytułu w brzmieniu przymiotnikowym.

§ 2. W dzienniku wojewódzkim będą ogłaszane rozporządzenia, obwieszczenia i inne akty władz administracji ogólnej oraz innych władz i urzędów państwowych, z wyjątkiem centralnych, które w myśl obowiązujących przepisów mają być podawane do wiadomości publicznej na obszarze województwa, o ile w myśl tych przepisów nie są ogłaszane w Monitorze Polskim oraz w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Miar, a w szczególności:

1) rozporządzenia wojewodów, wydawane w myśl postanowień rozdziału VIII rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r.;

2) rozporządzenia starostów powiatowych i grodzkich oraz organów komunalnych, spełniających zadania administracji ogólnej, w zakresie ustalonym przez przepisy prawne;

3) inne rozporządzenia władz i urzędów państwowych, oparte na przepisach specjalnych;

4) obwieszczenia, ogłoszenia, wezwania, komunikaty itd. władz i urzędów państwowych, za pomocą których podaje się do publicznej wiadomości — stosownie do obowiązujących przepisów — decyzje tych władz i urzędów, względnie pewne fakty, celem osiągnięcia przewidzianych w przepisach skutków prawnych;

5) inne akty administracyjne, nie wymienione w punktach 1) do 4), jak orzeczenia, zarządzenia, nakazy, zakazy, oświadczenia itp., które w myśl obowiązu-

jących przepisów lub na podstawie zarządzenia właściwego ministra mają być podane do publicznej wiadomości;

6) ruch służbowy w obrębie województwa, a w szczególności:

a) przyyjęcie nowych kandydatów do służby państwowej, o ile miejscem ich urzędowania będzie obszar województwa;

b) mianowania, przeniesienia i zwolnienia funkcjonariuszów państwowych, zarówno dokonywane przez władze miejscowe, jak i centralne, na obszarze województwa.

§ 3. Na każdym numerze dziennika wojewódzkiego będzie uwidoczniony dzień i miejsce jego wydania.

Akty prawne, wymienione w § 2 w punktach 1) do 5), uważa się za prawnie ogłoszone w dniu wydania tego numeru dziennika wojewódzkiego, w którym są umieszczone.

Moc obowiązującą powyższych aktów, o ile jest zależna od ich ogłoszenia, rozpoczyna się w terminie w aktach tych podanym, a w braku oznaczenia takiego terminu po upływie 14 dni od dnia wydania odnośnego numeru dziennika wojewódzkiego.

§ 4. Dziennik wojewódzki wydaje wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy).

Wątpliwości, czy akt podpada pod postanowienia § 2, względnie inne wątpliwości, wynikające z redagowania i wydawania dziennika wojewódzkiego, rozstrzyga ostatecznie Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 5. Błędy, powstałe przy ogłaszaniu, będą prostowane w drodze obwieszczeń, ogłaszanych w dzienniku wojewódzkim przez wojewodę; sprostowania aktów, pochodzących od władz i urzędów, które wojewodzie nie podlegają, będą dokonywane na wniosek tych władz i urzędów.

§ 6. Władze i urzędy państwowe i samorządowe, wyliczone w załączniku, obowiązane są prenumerować dziennik wojewódzki.

Biblioteki publiczne otrzymują na żądanie egzemplarz dziennika wojewódzkiego bezpłatnie, o ile go nie otrzymują na mocy innych przepisów. Władze państwowe i samorządowe, prenumerujące dziennik wojewódzki, są obowiązane udostępnić ludności bezpłatne przeglądanie tego dziennika.

Warunki prenumeraty dziennika wojewódzkiego oraz cenę poszczególnych numerów, względnie warunki wymiany za inne publikacje ustala wojewoda.

§ 7. Po upływie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, znosi się wszystkie dzienniki urzędowe, wychodzące dotychczas na obszarze województw, względnie powiatów w zakresie, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze nie znosi wydawnictw i publikacyj urzędowych, nie mających charakteru dzienników urzędowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, w szczególności nie dotyczy ogłoszeń płatnych, które według dotychczasowych przepisów są zamieszczane we wspomnianych publikacjach urzędowych.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem § 6 nie dotyczą administracji oświecenia publicznego oraz komunikacji, jako też aktów prawnych, ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i obowiązuje na obszarze całej Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

Prezes Rady Ministrów:
K. Bartel

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

W Y K A Z

władz, urzędów i organów państwowych oraz samorządowych, obowiązanych prenumerować dziennik wojewódzki

Załącznik do § 6 rozp. Rady Ministr. z dnia 5 lipca 1928 r. (poz. 648).

Dział administracji	Wymienienie poszczególnych władz i urzędów
I. Spraw Wewnętrznych	1) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w Warszawie 2) Urzędy wojewódzkie (Kom. Rządu) wszystkie 3) Starostwa na obszarze właściwego województwa 4) Pow. zw. komunalne na obszarze właściwego województwa 5) Magistraty miast wydziel. na obszarze właściwego województwa 6) Magistraty gmin miejsk. na obszarze właściwego województwa 7) Urzędy gminne (obszary dworskie) na obszarze właśc. województwa 8) Komenda woj. pol. państw. na obszarze właściwego województwa 9) Urząd Śledczy na obszarze właściwego województwa 10) Pow. komendy pol. państw. na obszarze właściwego województwa 11) Komisariaty pol. państw. na obszarze właściwego województwa 12) Posterunki P. P. na obszarze właściwego województwa
II. Skarbowy	1) Ministerstwo Skarbu w Warszawie 2) Prokuratoria Generalna w Warszawie 3) Izba Skarbowa na obszarze właściwego województwa 4) Urzędy skarbowe na obszarze właściwego województwa 5) Dyrekcja ceł na obszarze właściwego województwa
III. Sądowy	1) Ministerstwo Sprawiedliwości w Warszawie 2) Sądy okręgowe na obszarze właściwego województwa 3) Urzędy prokuratorskie na obszarze właściwego województwa 4) Sądy pokoju na obszarze właściwego województwa
IV. Oświaty i Wyznań Religijnych	1) Ministerstwo Wyznań Religijnych i Ośw. Publ. 2) Kuratorium okręgu szkolnego na obszarze właściwego województwa 3) Inspektorzy szkolni na obszarze właściwego województwa

Dział administracji	Wymienienie poszczególnych władz i urzędów
V. Rolnictwa	1) Ministerstwo Rolnictwa w Warszawie 2) Dyrekcja lasów państwowych na obszarze właściwego województwa 3) Nadleśnictwa na obszarze właściwego województwa
VI. Przemysłu i Handlu	1) Ministerstwo Przemysłu i Handlu w Warszawie 2) Okręgowe urzędy miar na obszarze właściwego województwa
VII. Komunikacji	1) Ministerstwo Komunikacji w Warszawie 2) Dyrekcja Kolei Państwowych na obszarze właściwego województwa 3) Kierownictwa budowy kolei na obszarze właściwego województwa
VIII. Robót Publicznych	1) Ministerstwo Robót Publicznych w Warszawie 2) Dyrekcja Dróg Wodnych na obszarze właściwego województwa 3) Inne roboty techniczne, które wskaże Ministerstwo Robót Publ.
IX. Praca i Opieka Społeczna	1) Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w Warszawie 2) Okręgowi insp. pracy na obszarze właściwego województwa 3) Okręgowe urzędy ubezpieczeń na obszarze właściwego województwa 4) Państwowe urzędy pośrednictwa pracy na obszarze właściwego woj.
X. Reformy Rolne	1) Ministerstwo Reform Rolnych w Warszawie 2) Okręgowe Urzędy Ziemskie na obszarze właściwego województwa 3) Powiatowi Komisarze ziemscy na obszarze właściwego województwa
XI. Poczta i Telegraf	1) Ministerstwo Poczt i Telegrafów w Warszawie 2) Dyrekcja Poczt i Telegrafów na obszarze właściwego województwa

ODBUDOWA KRAJU MUSI SKUPIĆ WSZYSTKICH POLAKÓW, BEZ WZGLĘDU NA ZAPATRYWANIA POLITYCZNE!

II. Zarządzenia i okólniki Wojewody Gdańskiego, Pełnomocnika Okręgowego Rządu R. P.

18.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Gdańskiego, Pełnomocnika Okręgowego Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 13 kwietnia 1946 r.

w sprawie przeprowadzenia wiosennej orki i siewów

W celu przeprowadzenia tegorocznej wiosennej orki i siewów w rozmiarze koniecznym dla zapewnienia wyżywienia ludności województwa i uchronienia jej od klęski głodu — działając na zasadzie art. 10 rozp. Prez. z dnia 19 marca 1928 r o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R P. Nr 80, poz. 555/1936) w związku z postanowieniami art. art. 1 i 38 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200)

z a r z ą d z a m:

1) Wszystkie znajdujące się na terenie województwa gdańskiego oraz w obwodach, podlegających mi jako Pełnomocnikowi Okręgowemu Rządu R. P. traktory, ciągniki i konie zostaną natychmiast przez ich posiadaczy włączone do tegorocznej kampanii orki wiosennej i siewów w ramach poniżej ustalonych.
2) Każdy posiadacz traktora lub ciągnika obowiązany jest wykonać do dnia 10 maja 1946 r. 15 ha orki siewnej. Każdy posiadacz konia obowiązany jest wykonać do tego terminu 2 ha orki siewnej.
3) Miejsca wykonania orki wskażą poszczególni Powiatowi Pełnomocnicy Akcji Siewnej, do których wszyscy posiadacze traktorów, ciągników i koni winni się natychmiast zgłosić. W miastach wydzielonych posiadacze traktorów, ciągników i koni winni się zgłosić do Pełnomocnika Akcji Siewnej tego powiatu na obszarze którego miasta te się znajdują.
4) Po wykonaniu pracy posiadaczom traktorów, ciągników i koni wydane zostaną odpowiednie zaświadczenia przez Powiatowych Pełnomocników Akcji Siewnej.
5) Materiały pędne i smary dla traktorów i ciągników, konieczne do wykonywania nałożonej pracy, wydane będą przez Powiatowe Stacje Państwowego Przedsiębiorstwa Traktorów i Maszyn Rolniczych.
6) Wykonane przez traktory, ciągniki i konie prace zapłacone będą w gotówce lub w naturaliach przez Pełnomocników Akcji Siewnej.
7) Zarządzenie niniejsze nie dotyczy traktorów, ciągników i koni włączonych już całkowicie do akcji siewnej.
8) Niniejsze zarządzenie niczym nie uszczupla uprawnień Starostów i Pełnomocników Obwodowych Rządu R. P. w wydawaniu zarządzeń, koniecznych do przeprowadzenia tegorocznej wiosennej orki i siewów.
9) W powyższej akcji zabezpieczenia chleba dla wsi i miast województwa gdańskiego i obwodów, podlegających mi jako Pełnomocnikowi Okręgowemu Rządu R. P. liczę na pełne zrozumienie i współpracę całego społeczeństwa. Odnośnie traktorów, ciągników i koni, które do dnia 10-go maja 1946 r. nie wykażą się zaświadczeniami o wykonaniu pracy, nałożonej niniejszym zarządzeniem, zastosowane zostaną rygory karne łącznie z odebraniem prawa dalszego dysponowania tym sprzętem, wzgl. końmi ich dotychczasowym posiadaczom.

W O J E W O D A
Pełnomocnik Okręgowy R. P.
(—) inż. St. Zrałek

19.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
Nr S. K. II 12/43/46

Gdańsk, dnia 19 marca 1946 r.

OKÓLNIK Nr 7

W sprawie powołania zarządów gmin wiejskich, jako placówek subskrypcyjnych Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r.

Do
Obywateli Starostów Powiatowych
i Pełnomocników Obwodowych Rządu R. P.
Województwa gdańskiego

Na podstawie dekretu z dnia 21.XII.1945 r. (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 2, poz. 11) niebawem wypuszczona będzie w drodze publicznej subskrypcji Premiowa Pożyczka Odbudowy Kraju 1946 r.

Otwarcie publicznej subskrypcji nastąpi prawdopodobnie w drugiej połowie marca br. Subskrypcja będzie przyjmowana w placówkach subskrypcyjnych, powiązanych ze zbiornicami subskrypcyjnymi, którymi będą Urzędy Skarbowe i Oddziały Narodowego Banku Polskiego. Jako placówki subskrypcyjne w miastach przewidziane są kasy urzędów skarbowych, oddziały Narodowego Banku Polskiego, banki i inne instytucje kredytowe wraz z oddziałami, komunalne kasy oszczędności itd.

Celem ułatwienia ludności wiejskiej wzięcia udziału w subskrypcji, proszę Obywateli Starostów Powiatowych (Pełnomocników Obwodowych jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych) o bezzwłoczne wezwanie wszystkich zarządów gmin do ustanowienia w swych biurach placówek subskrypcyjnych oraz — aby powołały w miarę potrzeby również gromadzkie punkty subskrypcyjne jako komórki placówek gminnych.

Placówki subskrypcyjne dla ludności wiejskiej przyjmowałyby zapisy nie na deklaracje indywidualne, lecz na deklaracje zbiorowe (listy) analogicznie, jak to przewiduje się dla subskrypcji pracowników, zatrudnionych we władzach, urzędach, instytucjach, przedsiębiorstwach państwowych i związku samorządu terytorialnego lub pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym, Zarządy gmin wiejskich jako placówki subskrypcyjne, będą podporządkowane organizacyjnie zbiornicom w urzędach skarbowych, od których otrzymają bliższe instrukcje, dotyczące zorganizowania i funkcjonowania placówek subskrypcyjnych.

Proszę też Ob. Ob. Starostów Powiatowych (Pełnomocników Obwodowych R. P.) o zalecenie w powyższym trybie zarządom gminnym, by o fakcie rozpisania pożyczki odbudowy Kraju i otwarciu placówek subskrypcyjnych powiadomiły całą ludność gminy w sposób zwyczajowo przyjęty.

W O J E W O D A
w/z Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
(—) Mgr **A. Gadomski**
Wicewojewoda

20.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
Nr O. Org. I — 3/60

Gdańsk, dnia 17 kwietnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 11

Łączność radiowa.

Do
Obywateli Pełnomocników Obwodowych Rządu R. P.
Prezydentów Miast w Elblągu i Słupsku
Województwa Gdańskiego

Ministerstwo Z. O. ma zamiar nadawać za pośrednictwem Polskiego Radia komunikaty dla podległych Ministerstwu placówek terenowych. W związku z tym, Ob. Ob. Pełnomocnicy przedłożą mi odwrotną pocztą odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy dobrze słychać Warszawę między 10 a 11-ą rano, oraz po godz. 12 w nocy na fali normalnej długości 395,8?
2. Czy dobrze słychać Warszawę po godzinie 5-ej po południu na fali krótkiej, długości 49,06?

Jednocześnie proszę złożyć zapotrzebowanie kredytu na zakup odpowiednich radioodbiorników, o ile w powierzonych pracy Obywateli Urzędach odbiorników tych dotąd nie ma.

W O J E W O D A
w/z Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
(—) Mgr **A. Gadomski**
Wicewojewoda

21.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
Nr O. Org. I — 4/26

Gdańsk, dnia 15 kwietnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 12

Premiowa Pożyczka Odbudowy Kraju

Do
Obywateli Starostów Powiatowych
Pełnomocników Obwodowych Rządu R. P.
Prezydentów Miast — wszystkich —
Województwa Gdańskiego

Nawiązując do pisma mego z dnia 25.II.1946 r. Nr O. Org. I — 4/16 oraz z dnia 15 marca 1946 r. Nr O. Org. I — 1/20 proszę Obywateli o osobiste stałe interesowanie się sprawą Pożyczki Premiowej Odbudowy Kraju, a w szczególności o dopilnowanie:

a) by przy wszelkiego rodzaju przetargach na roboty i dostawy dla urzędów i instytucji oferenci byli wzywani w obwieszczeniach o przetargach do dołączania zaświadczeń o wpłaceniu względnie całej sumy subskrybowanej na Pre-

miową Pożyczkę Odbudowy Kraju, zgodnie z normami, wyznaczonymi przez Komitety;

b) by wszelkiego rodzaju zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw i zakładów były uzależnione od stanowiska obywatelskiego petenta w stosunku do Prem. Pożyczki Odbudowy Kraju;

c) aby wszelkiego rodzaju decyzje i uprawnienia dla zainteresowanych, przynoszące im korzyści materialne były wydawane po uprzednim stwierdzeniu, że obowiązek subskrypcji w/g norm przewidzianych został wypełniony, a ponadto po przedstawieniu przez zainteresowanego dowodu dodatkowej subskrypcji w wysokości stosunkowej do korzyści z otrzymanych uprawnień.

O przebiegu akcji subskrypcyjnej proszę mi składać sprawozdania miesięczne, w terminie nieprzekraczalnym do 6 każdego miesiąca.

W sprawozdaniach należy umieścić:

1) krótką charakterystykę działalności Komitetów Pożyczkowych z zaznaczeniem, w jakich ośrodkach Komitety nie funkcjonują i dlaczego;

POŻYCZKA ODBUDOWY KRAJU DŹWIGNIE Z RUIN WARSZAWĘ!

2) ogólną wysokość subskrypcji pożyczki w okresie sprawozdawczym na obszarze powiatu, obwodu wzgl. grodu.

Niezależnie od tego w sprawozdaniu należy oddzielnie podać:

a) kwoty subskrybowane z tytułu dostaw i robót otrzymanych w drodze przetargów (wyszczególnić jakie dostawy wzgl. roboty);

b) kwoty subskrybowane w związku z uzyskaniem decyzji przynoszących zainteresowanemu korzyści materialne.

Sprawozdanie obejmujące m-c marzec należy nadesłać do dnia 29 kwietnia 1946 r. Terminu tego należy bezwzględnie dotrzymać.

Akcja pożyczki, koordynacji wszelkich prac w tym kierunku wymaga skoncentrowania w ręku osoby, gruntownie obeznanej z pracami wszystkich zainteresowanych czynników. Pożądanym jest przeto wyznacznie do tego celu jednego z urzędników, do którego należeć będzie także opracowanie i gromadzenie materiałów sprawozdawczych, wobec tego proszę Obywateli o podanie w pierwszym sprawozdaniu nazwiska wyznaczonego urzędnika, któremu powierzono sprawę pożyczki na obszarze powiatu wzgl. grodu.

WOJEWODA
Pełnomocnik Okręgowy R. P.
(—) Inż. **St. Zrałek**

22.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
Nr O. Org. I — 4/28.

Gdańsk, dnia 30 kwietnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 13

Pieczęcie urzędowe mierniczych przysięgłych.

Do

Obywateli Starostów Powiatowych
Pełnomocników Obwodowych Rządu R. P.
Prezydentów Miast — wszystkich —
Województwa Gdańskiego.

Na podstawie przepisów § 5 Rozporządzenia Ministra Sparw Wewn. z dnia 30.VI.1930 w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464) — urzędnicy fachowi mogą używać okrągłej pieczęci urzędowej z herbem Państwa i napisem wskazującym ich zależność służbową i charakter urzędowy.

Wobec zespolenia spraw miernictwa z administracją ogólną — zgodnie z dekretem z dn. 30.III.45 r. o pomiarach Kraju i organizacji miernictwa (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58) oraz rozporządzeniem wykonawczym Prezesa R. M. z dnia 18.V.45 (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 112) — mierniczym powiatowym przy wykonywaniu ich urzędowych czynności fachowych przysługuje prawo używania pieczęci urzędowej z napisem:

Starostwo Powiatowe ....
Mierniczy Powiatowy".

Komunikując powyższe przypominam ustalenia, zawarte w okólniku moim Nr Og. 370 — 45 z dnia 20-go lipca 1945 r. punkt B(Gdański Dziennik Wojewódzki Nr 3, poz. 37 z roku 1945), które w danym razie mają odpowiednie zastosowanie.

WOJEWODA
w/z Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
(—) Mgr **A. Gadomski**
Wicewojewoda

23.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
Nr S. A. II — 1 — 7/45.

Gdańsk, dnia 6 maja 1946 r.

OKÓLNIK Nr 15

Wynagrodzenie pracowników przedsiębiorstw komunalnych.

Do

Obywateli Pełnomocników Obwodowych
Rządu R. P. oraz Zarządów miast Elbląga i Słupska
Woj. gdańskiego.

Na podstawie okólnika Nr 26 Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 13 maja 1946 r. L. dz. 4254/I/954/46 kwestię wynagrodzenia pracowników przedsiębiorstw komunalnych należy oprzeć do czasu jednolitego uregulowania tej sprawy na następujących zasadach:

a) pracownicy zarządów (biur) przedsiębiorstw komunalnych otrzymują wynagrodzenie w/g norm, przewidzianych dla pracowników samorządu terytorialnego w okólniku Wojewody Gdańskiego — Pełnomocnika Okr. Rządu R. P. z dnia 6 maja 1946 r. Nr 16;

b) pozostali pracownicy i personel techniczny — w/g taryf obowiązujących w analogicznych przedsiębiorstwach państwowych lub pod Zarządem państwowym, a w braku takowych należy wynagrodzenie czasowe ustalić w oparciu o umowy zbiorowe, stosowane w lokalnych warunkach lub też zastosować zwyczaj miejscowy, przyjęty w danej gałęzi pracy. Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6.XII.1932 r. o ustaleniu budżetów związków komunalnych (Dz. U. R.P Nr 11 z 1933 r., poz. 71) za przedsiębiorstwa komunalne uważać należy:

1) przedsiębiorstwa o charakterze zakładów użyteczności publicznej jako to: gazownie, tramwaje, kolejki, elektrownie, wodociągi, kanalizacje,

rzeźnie wraz z przedsiębiorstwami wzgl. urządzeniami z nimi połączonymi (targowice zwierzęce, chłodnie, fabryki lodu itd.), zakłady oczyszczania ulic i wywozu śmieci,

2) przedsiębiorstwa o charakterze przemysłowo-handlowym, jako to: cegielnie, betoniarnie, kamieniołomy, tartaki, sklepy itd. oraz

3) gospodarstwa rolne, leśne i rybne, stanowiące samodzielne jednostki gospodarcze.

WOJEWODA
w/z Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
(—) Mgr **A. Gadomski**
Wicewojewoda

24.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
Nr. S. F. I — 1/2/46

Gdańsk, dnia 6 maja 1946 r.

OKÓLNIK Nr S 19

SPRAWOZDANIE Z WYKONANIA BUDŻETU.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Pełnomocników Obwodowych Rządu R. P., Prezydentów miast i Burmistrza wg rozdzielnika.

W związku z zakończeniem roku budżetowego 1945/46 Urząd Wojewódzki opierając się na przepisach § 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 522 z 1924 r. oraz Cz. IV rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 6 grudnia 1932 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o kasowości i rachunkowości związków komunalnych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 11 poz. 72) — zarządza:

I. w odniesieniu do związków samorządowych wojew. gdańskiego (ziemie stare łącznie z obszarem W. M. Gdańska)
   a) sporządzanie zamknięć rachunkowych z dokonanych wydatków i pobranych dochodów za okres 9-cio miesięczny tj. za czas od 1 lipca 1945 do 31 marca 1946 r.

II. w odniesieniu do administracji lokalnej (samorządowej) ziem odzyskanych okręgu gdańskiego:
   b) sporządzenie zamknięć rachunkowych z dokonanych wydatków i pobranych dochodów za okres 6-cio miesięczny tj. za czas od 1 października 1945 r. do 31 marca 1946 r.

Uwzględniając fakt dostarczenia przez Urząd Wojewódzki wszystkim związkom samorządowym podręcznika o kasowości i rachunkowości zw. samorządowych należałoby przyjąć, że opracowanie żądanych sprawozdań nie powinno organom wykonawczym nastręczać żadnych większych trudności jak i wątpliwości przy stosowaniu odnośnych przepisów. Ogół norm, regulujących formalną stronę gospodarki budżetowej zw. samorządowych tj. określających pewien porządek, według którego ma się dokonywać zarządzanie funduszami związku samorządowego oraz kontrolę tego zarządzenia, mającą na celu zapewnienie ścisłości i rzetelności w gospodarce budżetowo-finansowej związków samorządowych został w wyżej wspomnianych przepisach bardzo szczegółowo ujęty.

Ze względu jednak na to, że przepisy te obowiązują nie tylko organa wykonawcze samorządu i władze nadzorcze, ale nakładają również i duże obowiązki na organa stanowiące tj. terenowe Rady Narodowe — Urząd Wojewódzki na porozumieniu się z Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w celu usprawnienia toku postępowania w sprawach gospodarki finansowej samorządów i określania zasadniczych obowiązków organów wykonawczych i stanowiących w tej materii, podaje w streszczeniu wytyczne, które obowiązują organa wykonawcze przy opracowywaniu a organa stanowiące przy przyjmowaniu zamknięć rachunkowych.

Obowiązek prowadzenia rachunkowości przez zw. samorządowe nałożony został na nie rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 522), którego § 9 wyraźnie mówi, że zarządy związków samorządowych obowiązane są prowadzić dokładną rachunkowość pobranych wpływów i dokonanych wydatków jak również zaległości poborowych i płatniczych, a najpóźniej w ciągu 4 miesięcy po upływie roku obrachunkowego każdy zarząd związku komunalnego winien złożyć reprezentacji związku (Radzie Narodowej) do rozpoznania sprawozdanie rachunkowe z wykonanego budżetu oraz z wszelkich innych przychodów i rozchodów pozabudżetowych celem uzyskania pokwitowania (uznania rachunków za rzetelne).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 6 grudnia 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o kasowości i rachunkowości związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 11 poz. 72 z 1933 r.) w § 45 określa, że sprawozdanie roczne, przewidziane w § 9 na wstępie cytowanego rozporządzenia, powinno się składać:

I. ze sprawozdania rachunkowego z wykonania budżetu administracyjnego za okres sprawozdawczy z uwzględnieniem wszelkich dokonanych wydatków i pobranych dochodów o charakterze budżetowym, do którego należy dołączyć:
   1) sprawozdanie rachunkowe z wykonania budżetu każdego zakładu i przedsiębiorstwa, wydzielonego z budżetu administracyjnego,
   2) szczegółowe zestawienie wydatków preliminowanych i dokonanych przez te zakłady komunalne, których wydatki zamieszczone zostały w budżecie administracyjnym w ogólnej sumie (§ 40 rozporządzenia),
   3) zestawienie przypisanych, odpisanych, uiszczonych, zaległych i nadpłaconych ogólnych sum każdego z podatków z następującym podziałem:
      a) zaległość na początku okresu sprawozdawczego,
      b) przypisano (wymierzono) w ciągu okresu sprawozdawczego,
      c) odpisano (zmniejszono) w ciągu okresu sprawozdawczego,
      d) uiszczono w ciągu okresu sprawozdawczego,
      e) pozostaje do pobrania z końcem okresu sprawozdawczego (zaległości z okresu sprawozdawczego i ewent. z lat ubiegłych),
      f) nadpłacono w ciągu okresu sprawozdawczego,
   4) wykaz zalegających ogólnych sum z każdego poszczególnego źródła dochodów, z wyjątkiem sum objętych poprzednim punktem, z podziałem na następujące rubryki:
      a) zaległości na początku okresu sprawozdawczego,
      b) zaległości w końcu okresu sprawozdawczego (razem z ewent. zaległościami z lat ubiegłych i z wymiarów okresu sprawozdawczego);

II. z rachunku zamknięcia sum pozabudżetowych;

III. ze sprawozdań rachunkowych wszystkich fundacyj, zarządzanych przez dany związek komunalny.

W tym stanie rzeczy, cytując § 46 rozporządzenia sprawozdanie z wykonania budżetu, powinno zawierać:

1) sumy preliminowane dochodów i wydatków za rok sprawozdawczy, wymienione w ten sposób,

jak w budżecie po uwzględnieniu wszystkich zmian, jakie zostały wprowadzone do budżetu w ciągu roku (budżety dodatkowe, virement itd.);
2) sumy wykonania budżetu tj. sumy dokonanych wydatków, wzgl. otrzymanych dochodów,
3) różnice pomiędzy sumami preliminowanymi a sumami wykonania budżetu; do poważniejszych różnic powinny być przytoczone odpowiednie wyjaśnienia,
4) ogólne zestawienie sum preliminowanych i sum wykonania według działów budżetu z podziałem na następujące rubryki:
a) oznaczenie działu budżetu (bieżącą cyfrą rzymską),
b) nazwa działu,
c) sumy preliminowane,
d) sumy wykonania budżetu,
e) różnice pomiędzy sumami preliminowanymi, a sumami wykonania budżetu.

Rachunek zamknięcia sum pozabudżetowych winien być zestawiony z wykazaniem sald w ostatnim dniu roku sprawozdawczego. (Patrz wzór na stronie 74 otrzymanego podręcznika o kasowości i rachunkowości zw. samorządowych).

W tych związkach samorządowych, w których prowadzone są stale lub czasowo innego jeszcze rodzaju rachunki pozabudżetowe, należy rachunki czasowe włączyć do pozycji „Dłużnicy różni" wzgl. „Wierzyciele różni", rachunki zaś stałe wykazać osobno (patrz uwaga na str. 108 instrukcji).

W zestawieniu przypisanych, odpisanych, uiszczonych, zaległych i nadpłaconych sum każdego z podatków (§ 45 p. I — 3 rozporządzenia) należy podawać tylko ogólne sumy każdego podatku bez wymienienia płatników, których te sumy dotyczą.

Sumy podatków samoistnych należy ustalić na podstawie ksiąg bierczych. (Wzór zestawienia — patrz załącznik Nr 35 strona 193 — podręcznika o kasowości i rachunkowości).

W wykazie zalegających ogólnych sum z każdego poszczególnego źródła dochodowego należy podawać sumy tylko tych niepobranych dochodów, które stanowią istotne należności związku samorządowego od osób i instytucyj trzecich np. przychody z majątku związku samorządowego (nie płacona dzierżawa, nie opłacone komorne z domów), nieuregulowane należności za sprzedaną część majątku komunalnego, niepobrane a należne zwroty, zaległe opłaty za korzystanie z tych urządzeń i zakładów związku samorządowego, które nie posiadają wyodrębnionych budżetów. Sumy zaległości z poszczególnych źródeł dochodowych należy wykazywać w takiej kolejności, w jakiej były preliminowane dochody z tych źródeł w budżecie.

Wzór wykazu zaległych ogólnych sum z każdego poszczególnego źródła dochodowego z wyjątkiem podatków samoistnych — załącznik Nr 36 strona 194 — przepisów o kasowości i rachunkowości.

W sprawozdaniu z wykonania budżetu administracyjnego należy podawać ostateczne sumy preliminowanych na okres sprawozdawczy dochodów i wydatków tzn. takie sumy, jakie zostały ustalone ostatecznie po zastosowaniu ewent. virement, wzgl. ewent. kredytów w budżetach dodatkowych (oczywiście w brzmieniu zatwierdzonym przez władze nadzorcze).

Sprawozdanie z wykonania budżetu administracyjnego należy sporządzić według podanego wzoru Nr 37 na stronie 196—197 — podręcznika o kasowości i rachunkowości.

Po wyczerpaniu wszystkich działów wydatków i dochodów budżetu administracyjnego należy na następnych stronach sprawozdania rachunkowego zamieścić ogólne zestawienie wykonania budżetu według działów (§ 46 pkt. 4) najpierw wydatków, a następnie dochodów (przy czym wydatki wzgl. dochody nadzwyczajne należy zamieszczać pod wydatkami wzgl. dochodami zwyczajnymi) wg wzoru Nr 38 podanego na stronie 198—199 podręcznika o kasowości i rachunkowości.

Do sprawozdania z wykonania budżetu administracyjnego, poza zestawieniami i wykazami, wskazanymi w § 45 rozporządzenia, należy dołączyć wykaz wykonanych robót szarwarkowych, wyszczególniających liczbę kilometrów wzgl. metrów uporządkowanych wzgl. ulepszonych dróg, wykopanych rowów, zabrukowanych ulic, naprawionych wzgl. zbudowanych mostów drewnianych itp. oraz wymierzonych i wykorzystanych jednostek szarwarkowych wraz ze wskazaniem ich wartości.

Rachunek zamknięcia sum pozabudżetowych winien być zestawiony według wzoru Nr 39 strona 200—201 przepisów.

Jeśli na jednym i tym samym rachunku są salda czynne i bierne, należy je wykazywać obowiązkowo oddzielnie (dwoma saldami) i wówczas nazwę rachunku należy powtórzyć w stanie czynnym i biernym (np. r-k „instytucje finansowe" w stanie czynnym wykazywać będzie sumy złożone na rachunkach bieżących, ten sam zaś rachunek „instytucje finansowe" w stanie biernym wykazywać będzie sumy zadłużenia w instytucjach finansowych z tytułu korzystania z rachunków otwartego kredytu. (Patrz przykład na stronie 80 przepisów pkt. 114).

Sumy powstałe z tytułu przyjętych i udzielonych gwarancyj i żyr (poręczeń) wekslowych należy podać pod rachunkiem zamknięcia sum pozabudżetowych (sumy podbilansowe) na podstawie rejestrów (§ 25 rozp. i wyjaśnienia do § 39 — patrz wzór strona 200—201 przepisów).

Salda czynne na poszczególnych rachunkach rachunku zamknięcia sum pozabudżetowych powinny wykazywać:

na rku „Kasa" — pozostałość gotowizny w kasie związku samorządowego,

na rku „instytucje finansowe" — pozostałości na rachunkach bieżących, czekowych itp. (patrz wyjaśnienia na stronie 80 pktu 116 przepisów),

na rku „weksle obce" — wartość posiadanych w portfelu weksli obcych; wartość weksli obcych należy ustalić wg sum nominalnych w wypadku posiadania weksli obcych protestowanych sumy tych weksli należy wykazywać na rku „weksli obcych protestowanych", a o ile zw. samorządowy takiego rachunku nie prowadzi, to na r-ku „Dłużnicy różni",

na r-ku „depozyty walorowe" — wartość niezwróconych a przejętych tytułem kaucyj i depozytów papierów wartościowych i innych walorów (obligacje, akcje itp). (Patrz wyjaśnienia na str. 80 pkt. 117 przepisów),

na r-ku „zaliczki zwrotne" (na pobory) — sumy pożyczek wydanych pracownikom i niezwróconych do końca okresu obrachunkowego, a których spłata następuje przez potrącanie z sum wypłacanych tym pracownikom poborów;

na r-ku „dłużnicy różni" — sumy przypadające od różnych dłużników zw. samorządowego, ustalone na podstawie wyciągów ze szczególnych ksiąg kontowych (patrz wyjaśnienie na str. 80 pkt. 118 przepisów);

na r-ku „różni za wydane kaucje i depozyty" — sumy złożonych przez związek samorządowy kaucyj i depozytów tak w gotowiźnie jak i we własnych papierach wartościowych;

na r-ku „zaliczki budżetowe" (do wyrachowania) — sumy wydane tytułem zaliczek na pokrycie wydatków przyszłego okresu obrachunkowego. Zaliczki wydane na pokrycie wydatków okresu sprawozdawczego winny być rozliczone i objęte rachunkami budżetowymi. W wyjątkowych wypadkach, gdy zaliczki wydane na poczet uskutecznianych wydatków budżetowych do momentu sporządzenia sprawozdania rachunkowego z wykonania budżetu administracyjnego nie mogą być rozliczone, co może mieć miejsce tylko przy większych pracach budowlanych i instalacyjnych; sumę wydanych zaliczek na poczet uskutecznionych w roku sprawozdawczym wydatków budżetowych należy przenieść z r-ku „zaliczki budżetowe" na r-k „wydatki budżetowe" i wykazać łącznie z innymi wydatkami we właściwym dziale i pa-

ragrafie budżetu wydatków. Przy dokończeniu rozrachunków w następnym okresie budżetowym na podstawie przedłożonych rachunków sumy wypłaconych w ubiegłym okresie zaliczek, należy od sumy rachunków odjąć i różnicę tylko zaliczyć do wydatków budżetowych tego okresu, w którym dokonano rozrachunku.

na r-ku „przedsiębiorstwa i zakłady własne" — sumy przypadające od przedsiębiorstw i zakładów własnych, wynikające z rozrachunków pomiędzy tymi przedsiębiorstwami i zakładami a budżetem administracyjnym i kasą związku samorządowego (patrz wyjaśnienie na str. 80 pkt. 119 przepisów);

na r-ku „niedobory budżetowe" — sumę niedoboru budżetowego za rok sprawozdawczy i ewentualne pozostałości niedoboru za lata poprzednie.

Pozostałości niedoborów z lat poprzednich należy wykazywać oddzielnie od sumy niedoboru z roku sprawozdawczego (patrz wzór zamknięcia sum pozabudżetowych str. 200 przepisów);

na r-ku „różni za gwarancje udzielone" — sumę udzielonych przez związek samorządowy gwarancyj i żyr (poręczeń) wekslowych;

na r-ku „gwarancje przyjęte" — sumę gwarancyj i żyr (poręczeń) wekslowych udzielonych za związek samorządowy przez instytucje i osoby trzecie.

Salda bierne na poszczególnych rachunkach w rachunku zamknięcia sum pozabudżetowych powinny wykazywać:

na r-ku „sumy przechodnie" — sumy zainkasowane przez związek samorządowy, a nie zwrócone do końca roku obrachunkowego tym osobom i instytucjom, których są własnością;

na r-ku „deponenci" — sumy kaucyj i depozytów przyjętych przez związek samorządowy zarówno w gotowiźnie jak i w walorach, a nie zwróconych do ostatniego dnia roku obrachunkowego (suma sald rachunkowych, deponentów), (patrz uwagi pkt. 117 na str. 80 przepisów);

na r-ku „weksle własne" — sumę wydanych przez związek samorządowy weksli z własnego wystawienia pozostających w obiegu (nie wykupionych do ostatniego dnia roku obrachunkowego) (patrz wyjaśnienie na str. 81 pkt. 122 przepisów);

na r-ku „pożyczki krótkoterminowe" — sumy zaciągniętych (nie spłaconych) przez związek samorządowy pożyczek krótkoterminowych;

na r-ku „instytucje finansowe" (r-ki otwartego kredytu) — sumy zadłużenia w instytucjach finansowych na r-kach otwartego kredytu;

na r-ku „wierzyciele różni" — sumy należne od zw. samorządowego różnym osobom i instytucjom, ustalone na podstawie szczegółowych ksiąg kontowych (patrz wyjaśnienie na stronie 81 pkt. 123 przepisów);

na r-ku „depozyty i kaucje walorowe" (własne wydane) — sumę złożonych przez zw. samorządowy depozytów i kaucyj w walorach własnych (depozytów i kaucyj złożonych w gotowiźnie w saldzie tego rachunku nie wykazuje się);

na r-ku „fundusz obrotowy i fundusze specjalne" — sumy utworzonych własnych funduszów, którymi dysponują własne organa związku samorządowego; na tym rachunku nie należy wykazywać funduszów utworzonych przez przedsiębiorstwa i zakłady związku samorządowego, które posiadają oddzielne budżety, ani też tych funduszów, które związek tworzy przy współudziale innych osób, czy instytucyj i których dysponowaniem jest ograniczony np. fundusz emerytalny. Fundusz obrotowy należy wykazywać oddzielnie od sum funduszów specjalnych (patrz wzór r-ku „zamknięcia sum pozabudżetowych" strona 201 przepisów);

na r-ku „przedsiębiorstwa i zakłady własne" — sumy przypadające od związku samorządowego na rzecz przedsiębiorstw i zakładów, posiadających odrębne budżety z tytułu rozrachunku pomiędzy tymi zakładami i przedsiębiorstwami, a budżetem administracyjnym i kasą związku samorządowego;

GDY LUD PRACUJĄCY POPRZE PREMIOWĄ POŻYCZKĘ ODBUDOWY KRAJU, DZIEŁO ODBUDOWY BĘDZIE DOKONANE!

---

na r-ku „nadwyżka budżetowa" — sumę nadwyżki budżetowej za rok sprawozdawczy i pozostałości nadwyżki z lat poprzednich. Pozostałości nadwyżek z lat poprzedzających rok sprawozdawczy należy wykazywać oddzielnie od sumy nadwyżki z roku sprawozdawczego (patrz wzór na stronie 201 przepisów);

na r-ku „gwarancje udzielone" — sumę gwarancyj i żyr (poręczeń) wekslowych, udzielonych za instytucje i osoby trzecie przez związek samorządowy;

na r-ku „różni za gwarancje" — sumę gwarancyj i żyr (poręczeń) wekslowych, udzielonych przez instytucje i osoby trzecie za związek samorządowy.

Do każdego salda r-ku zbiorowego, wykazanego w rachunku zamknięcia sum pozabudżetowych należy sporządzić wyciąg z ksiąg szczegółowych wzgl. rejestrów (patrz wyjaśnienie na stronie 81 pkt. 126 przepisów).

Zestawienia, o których mowa w § 45 p. p. I, I—3, I—4 i p. II, podpisują każde z osobna kierownik Zarządu związku samorządowego i osoba odpowiedzialna za rachunkowość związku.

Zgodnie z § 47 rozporządzenia do sprawozdania wykonania (§ 45) należy dołączyć:

1) odpis działu „A" księgi inwentarzowej (§ 31) wraz z bilansami rocznymi (w tym wypadku za 9 wzgl. 6 miesięcy) wszystkich przedsiębiorstw i odpisami działu „A" księgi inwentarzowej każdej fundacji (patrz wzór działu „A" księgi inwentarzowej strona 174—175 przepisów).

Zarząd związku samorządowego jest zobowiązany zgodnie z przepisami § 9 na wstępie cytowanego rozporządzenia Prezydenta R. P. przedstawić w terminie najdalej czteromiesięcznym od ostatniego dnia roku obrachunkowego sprawozdanie z wykonania budżetu Komisji Kontroli Społecznej przy właściwej Radzie Narodowej, która po sprawdzeniu przedstawia to sprawozdanie do zatwierdzenia organowi stanowiącemu (Radzie Narodowej).

Komisja Kontroli Społecznej właściwej Rady Narodowej ma obowiązek skontrolować sprawozdanie z wykonania zarówno pod względem formalnym, jak i rzeczowym z całą dokładnością, a w szczególności powinna sprawdzić:

1) czy salda rocznego zestawienia rachunkowego (w tym wypadku 9-cio i 6-cio miesięcznego) zgadzają się z saldami odpowiednich rachunków książkowych,
2) czy pozycje szczegółowego sprawozdania z wykonania budżetu administracyjnego zgodne są z saldami odpowiednich rachunków budżetowych,
3) czy sumy umorzone danin komunalnych rzeczywiście nie mogły być z przyczyn, od zarządu związku samorządowego niezależnych, ściągnięte,
4) czy poszczególne sumy zaległości podatkowych i innych dochodów należycie są obliczone,
5) czy gospodarka zarządu związku samorządowego zgodna była z budżetem i odpowiednimi uchwałami organu stanowiącego,
6) czy w kasowości i rachunkowości przestrzegane były przepisy instrukcji kasowo-rachunkowej itd. (Patrz wyjaśnienia na stronie 82 pkt. 129 przepisów).

Odnośnie kontroli nad całokształtem czynności kasowo-rachunkowych należy zwrócić poza tym szczególną uwagę na postanowienia okólnika Min. Spraw Wewnętrznych Nr 108 z dnia 15 listopada 1933 r. wydane w porozumieniu z Min. Skarbu (patrz wyjaśnienia do §§ 51 i 52 strona 84 przepisów).

O przyjęciu sprawozdania rocznego (w tym wypadku 9 i 6-cio miesięcznego) i o uznaniu go za rzetelne wzgl. odmowie przyjęcia i zatwierdzenia, organ stanowiący (Rada Narodowa) powinien powziąć odpowiednią uchwałę.

Najdalej w ciągu 4 miesięcy po upływie roku obrachunkowego, tj. w terminie do dnia 31 lipca 1946 r., powiatowe związki samorządowe i miasta wydzielone przedstawią **w trzech egzemplarzach** sprawozdanie roczne Urzędowi Wojewódzkiemu. W wypadku niemożności dołączenia do sprawozdania rocznego odnośnej uchwały organu stanowiącego o przyjęciu wzgl. odmowie przyjęcia należy przesłać wymaganą uchwałę wraz z ewent.

uwagami Komisji Kontroli Społecznej dodatkowo w terminie 6-cio miesięcznym, tj. do dnia 30 września 1946 r.

Działalność związków samorządowych za czas do 30 czerwca 1945 r. na ziemiach odzyskanych winna być również zbadana przez Komisję Kontroli Społecznej i przyjęta przez właściwą Radę Narodową łącznie z wyżej wymienionym sprawozdaniem. Sprawozdanie to winno zawierać wyniki gospodarki w globalnych cyfrach poszczególnych działów budżetowych i przesłane być winno z dołączeniem odpisów protokółu Komisji Kontroli Społecznej i uchwałą Rady Narodowej w tymże samym terminie.

Niezależnie od powyższego zgodnie z tut. zarządzeniem z dnia 5 stycznia 1946 r. Nr SF 14/3/46 związki samorządowe prześlą jeden egzemplarz sprawozdania Głównemu Urzędowi Statystycznemu w Warszawie, ul. Narbutta 33.

W oparciu o powyższe Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Pełnomocnicy Obwodowi Rządu R. P. wydadzą podległym organom wykonawczym związków samorządowych polecenia opracowania analogicznych sprawozdań rachunkowych z wykonania budżetów.

Treść niniejszego okólnika należy w odpisie podać Prezydium Rad Narodowych jak i organom wykonawczym związków samorządowych do wiadomości.

WOJEWODA
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
(Dr B. Podhorski - Piotrowski)
Wicewojewoda

25.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
Nr O. Org. I — 4/28.

Gdańsk, dnia 17 maja 1946 r.

OKÓLNIK Nr 20

Uprawnienia Pełnomocników Obw. Rządu R. P. jako zwierzchników władzy w Obwodach Ziem Odzyskanych

Do
Obywateli
Pełnomocników Obwodowych R. P. (wszystkich)
Województwa Gdańskiego.

Przeprowadzone z ramienia Ministerstwa Ziem Odzyskanych lustracje wykazały, że w licznych przypadkach Obywatele jako Obwodowi Pełnomocnicy Rządu nie orientują się w zakresie przysługujących uprawnień w stosunku do niezespolonych władz, urzędów i organów.

W szczególności Obywatele jako Obwodowi Pełnomocnicy Rządu nie zawsze w praktyce zdają sobie sprawę z uprawnień, wynikających z ich ustawowego charakteru, jako przedstawicieli Rządu i szefów administracji ogólnej, a przysługujących im z mocy rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 19.1.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 80/36, poz. 555).

Spostrzeżenia te dotyczą Obywateli jako Obwodowych Pełnomocników Rządu również, jeśli chodzi o ich uprawnienia, poszerzone ze względu na nadzwyczajne potrzeby zarządu Ziem Odzyskanych. Uprawnienia te wynikają z art. 2 i 7 Dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych, na podstawie których Obywatele jako Obwodowi Pełnomocnicy Rządu sprawują w zakresie działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych zwierzchnie kierownictwo nad wszystkimi działami zarządu państwowego w obwodzie i mają prawo wydawania służbowych zarządzeń wszystkim władzom, urzędom i organom urzędowym.

W związku z powyższym wyjaśniam i polecam stosowanie następujących wytycznych postępowania:

W myśl powołanych na wstępie postanowień każdy z Obywateli jako Obwodowy Pełnomocnik Rządu:

1. czuwa nad jednolitą realizacją wytycznych polityki Państwa na Ziemiach Odzyskanych oraz stoi na straży interesu publicznego w myśl moich wskazań jako Okręgowego Pełnomocnika Rządu;
2. opracowuje w zakresie wszystkich działów zarządu państwowego plan zagospodarowania obwodu na podstawie wytycznych, udzielanych mu przeze mnie jako Okręgowego Pełnomocnika Rządu oraz czuwa nad ich wykonaniem;
3. opracowuje szczegółowy plan osadnictwa w obwodzie i nadzoruje planową akcję osiedleńczą w myśl moich wskazań ogólnych, jako Okręgowego Pełnomocnika Rządu;
4. czuwa nad zaopatrywaniem ludności w przedmioty, służące do zaspokojenia jej potrzeb gospodarczych;
5. nadzoruje działalność zarządu mieniem poniemieckim i czuwa nad należytym jego zabezpieczeniem;
6. koordynuje i inicjuje działalność władz i urzędów, nie zespolonych w administracji ogólnej.

W powyższym zakresie działania każdy z Obywateli jako Obwodowy Pełnomocnik Rządu jest służbowym zwierzchnikiem odnośnych władz i urzędów i organów, oraz przewodniczącym wszystkich odwodowych organów kolegialnych (komisji itd.), powołanych przez obowiązujące przepisy do współdziałania w powyższych działach zarządu państwowego.

Uprawnienia Obywateli jako Obwodowych Pełnomocników Rządu dotyczą jedynie władz, urzędów i organów, mających siedzibę w obwodzie, z wyjątkiem władz, urzędów i organów, podległych **bezpośrednio** władzom centralnym.

Obywatele spełniają swoje zadanie przez:

1. udzielanie wskazań ze stanowiska politycznego i interesu służbowego, oraz udzielenie wskazówek i poleceń szczegółowych w zakresie spraw ogólnych;
2. wykonywanie nadzoru nad działalnością władz, urzędów i organów; decyzje tych władz, urzędów i organów mogą Obywatele jako Obwodowi Pełnomocnicy Rządu zawieszać z urzędu w przypadku naruszenia interesu służbowego lub publicznego, obowiązani są jednak decyzję swą wraz z umotywowaniem przedstawić niezwłocznie mnie jako Okręgowemu Pełnomocnikowi Rządu;
3. zwoływanie periodycznych zebrań naczelników władz, urzędów i organów niezespolonych z administracją ogólną w celu stałego uzgadniania działalności wszystkich działów administracji rządowej między sobą i zasadniczą linią działalności Rządu.

WOJEWODA
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
(—) Inż. **St. Zrałek**

26.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
Nr O. Org. I — 1/20

Gdańsk, dnia 18 maja 1946 r.

OKÓLNIK Nr 21

Wzmożenie współpracy w akcji P. P. O. K.

Do Obywateli
Starostów Powiatowych
Pełnomocników Obwodowych Rządu R. P.
i Prezydentów Miast (wszystkich)
Województwa Gdańskiego

Inspekcja w akcji w sprawie Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju, dokonana w terenie ze strony Wojewódzkiego Komitetu Obywatelskiego P. P. O. K. wykazała, że Obywatele Starostowie, Pełnomocnicy Rządu i Prezydenci Miast (z pewnymi wyjątkami) nie okazali dotąd dla sprawy tej pełnego zainteresowania i nie udzielili poparcia, jakiego wymaga waga i znaczenie tej sprawy dla Państwa.

W stosunku do winnych oczywistych zaniedbań i bezczynności zastosuje odpowiednie rygory służbowe.

Okres czasu pozostający jeszcze do dnia ukończenia subskrypcji — **31 maja 1946** — polecam wykorzystać w pełni i przy użyciu wszelkich stojących do dyspozycji środków dla usunięcia dotychczasowych niedociągnięć i zaniedbań.

Do dnia 25 bm. winny być zlustrowane przy współudziale przedtsawiciela Urzędu Skarbowego wszystkie Zarządy Gmin wiejskich dla zbadania, czy pełnią one należycie role placówek subskrypcyjnych, czy Komitety Gminne spełniły dotąd swoje zadania oraz dla udzielenia potrzebnych wyjaśnień i wskazówek. Podobnie zlustrować należy prace Miejskich Komitetów P. P. O. K.

O ile by poszczególne Komitety Obywatelskie miały trudności w pełnieniu swych zadań na skutek braku środków materialnych (papier, powielacze itp.) wzgl. sił biurowych, należy udzielić im wszelkiej pomocy.

Oczekuję, że w oznaczonym wyżej terminie wszystkie skutki dotychczasowych zaniedbań zostaną przy pełnym współdziałaniu ze strony Obywateli usunięte i że akcja subskrypcyjna osiągnie sukces najpełniejszy.

W O J E W O D A
w/z Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
(—) dr **B. Podhorski-Piotrowski**
Wicewojewoda

KAŻDY GROSZ, SUBSKRYBOWANY NA PREMIOWĄ POŻYCZKĘ ODBUDOWY JEST PRZEZNACZONY WYŁĄCZNIE NA ODBUDOWĘ!

27.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
Nr S. A. I — 1/9/46

Gdańsk, dnia 28 maja 1946 r.

OKÓLNIK Nr 23

Organizacja pracy w Zarządach gmin wiejskich i miejskich.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych oraz
Pełnomocników Obwodowych Rządu R. P.
woj. gdańskiego

W czasie przeprowadzanych inspekcji i wizytacji Zarządów gmin wiejskich, stwierdzono znaczne braki i zaniedbania w zakresie organizacji biur i załatwiania spraw społeczno-gospodarczych.

W związku z powyższym polecam Obywatelom Starostom Pełnomocnikom wydanie burmistrzom i wójtom odpowiednich zarządzeń, zmierzających do należytego zorganizowania pracy w biurach zarządów gminnych oraz podległych im agendach, a mianowicie:

1) lokale przeznaczone na siedzibę biur doprowadzić do należytego stanu i porządku. Przed gmachami winny być urządzone odpowiednie zieleńce, ogródki nadające estetyczny wygląd otoczenia. Nabyć flagi państwowe.
2) Biura Zarządów gmin wiejskich i miejskich zaopatrzyć w odpowiednie umeblowanie, by pracownik mógł wygodnie wykonywać czynności biurowe. W każdym pokoju winno być umieszczone godło państwowe, a w pokoju wójta — burmistrza ponadto portrety najwyższych dostojników państwowych.
3) Wykonać tablicę na ogłoszenia urzędowe i ulokować ją przed gmachami Zarządów gminnych i miejskich w miejscach najbardziej ruchliwych i dostępnych dla ludności.
4) Umieścić w poczekalni — korytarzu przed wejściem do biur tablicę orientacyjną z podaniem poszczególnych referatów i numeracją pokoi, w których się mieści dany referat. Na drzwiach każdego pokoju umieścić napis, określający dany referat oraz nazwiska pracowników.
5) Zastosować w jak najszerszej mierze druki, które w najbliższych dniach ukażą się nakładem Wydziałów Wojewódzkich.
6) Wprowadzić natychmiast po otrzymaniu z Urzędu Wojewódzkiego statuty organizacyjne, regulaminy biurowe oraz instrukcje kancelaryjne.
7) Pracownikom gminnym — miejskim zorganizować znośne warunki pracy. Rozpocząć szkolenie przez odbywanie jeden raz w tygodniu konferencji z wszystkimi pracownikami w każdym zarządzie gminnym i miejskim, na których należy zapoznać się z przepisami i prowadzić dyskusję nad praktycznym wykonywaniem czynności biurowych. W tym celu należy zaprowadzić książkę, do której winny być wpisywane protokóły z przebiegu każdej konferencji.
8) Pouczyć pracowników o bezstronnym i uprzejmym traktowaniu interesantów, szybkim i wyczerpującym załatwieniu spraw. Należy również zwrócić uwagę na schludność ubrania i estetyczny wygląd pracowników.
8) Przestrzegać godzin urzędowania, które obowiązują od godz. 8—15 bez przerwy, a w soboty od godz. 8—13,30.
10) Przy zwracaniu się do władz nadzorczych przestrzegać drogi służbowej.
11) Zaprowadzić rachunkowość w dostarczonych przez Urząd Wojewódzki książkach kasowo-rachunkowych, które należy utrzymywać zawsze w stanie aktualnym. Przestrzegać termi-

nów w przedstawianiu sprawozdań rachunkowych, zgodnie z przepisami kasowo-rachunkowymi.

12) Objąć księgą inwentarzową cały majątek gminy — miasta tak ruchomy, jak i nieruchomy. Sposób ustalania wartości będzie podany dodatkowo po wyjaśnieniu przez Ministerstwo Administracji Publicznej.

13) Należy przeprowadzić periodycznie zebrania burmistrzów, wójtów sekretarzy w powiecie 1 raz w miesiącu, a mianowicie w dniu 10-go każdego miesiąca. Zebrania sołtysów w gminach powinny odbywać się 3 razy w miesiącu 5, 15 i 25 każdego miesiąca.

14) Zarządy Gminne i Miejskie powinny prowadzić gospodarkę planową. Planem pracy należy objąć wszystkie zagadnienia społeczno-gospodarcze, niecierpiące zwłoki w ramach możliwości finansowych zw. samorządowych.

Obywatele Starostowie — Pełnomocnicy Rządu R. P. dopilnują osobiście i przez podległy im personel, by prace wyżej wymienione zostały wykonane w terminie do dnia 30 lipca rb., o czym złożą mi szczegółowe sprawozdanie.

W O J E W O D A
w/z Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
(—) dr **B. Podhorski-Piotrowski**
Wicewojewoda

28.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
SP. N. 413/46

Gdańsk, dnia 18 marca 1946 r.

OKÓLNIK Nr 25

O powołaniu Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej.

W celu unifikacji akcji weryfikacyjnej na terenie województwa oraz w celu kontroli działalności powiatowych, względnie miejskich Komisji Weryfikacyjnych a także jako instancję odwoławczą i orzekającą w wypadku braku jednomyślności w łonie Komisji pierwszej instancji — powołuję

WOJEWÓDZKĄ KOMISJĘ WERYFIKACYJNĄ

w następującym składzie:

1) adw. dr Bieszek
2) prof. dr Bukowski Bronisław
3) ob. Dybowski Mirosław
4) adw. dr Romanowski Stanisław
5) adw. dr Roszczynialski

1. Przewodniczącym Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej jest Wojewoda Gdański, a w jego zastępstwie Kierownik Oddziału Narodowościowego.
2. Do ważności powziętych uchwał obowiązuje quorum w składzie przewodniczącego i dwóch członków Komisji.
3. Przy równej ilości głosów decyduje głos przewodniczącego.
4. Komisja urzęduje raz w tygodniu każdorazowo w piątek w gmachu województwa od godz. 9-ej do 14-ej.
5. Komisja opiera swe decyzje na podstawie kryteriów uchwalonych przez Gdańską Komisję do Spraw Narodowościowych, a zatwierdzonych przez Wojewodę Gdańskiego w dniu 13 marca br.
6. Jedyną instancją uprawnioną na terenie Województwa do unieważniania dokonanej na rzecz Państwa Polskiego weryfikacji jest Wojewódzka Komisja Weryfikacyjna.
7. Wojewódzka Komisja Weryfikacyjna stanowi organ orzekający w sprawach rehabilitacyjnych, a mianowicie w dziedzinie przynależności narodowej rehabilitujących się.
8. Celem dotarcia do najodleglejszych miejscowości województwa i przeprowadzenia weryfikacji na miejscu, względnie skontrolowania istniejącej, Komisja jest władna uruchomić objazdową względnie doraźną Komisję Weryfikacyjną w składzie dwóch osób pod przewodnictwem referenta Wydziału Społeczno-Politycznego przy Zarządzie Miejskim w Gdańsku ob. Miaskowskiego Brunona.
9. Budżet Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej oprze się na skomasowanych nadwyżkach kosztów manipulacyjnych, pobranych od zweryfikowanych przez władze pierwszej instancji. Nadwyżki mają być przekazane do Kasy Urzędu Wojewódzkiego, z przeznaczeniem „Wojewódzka Komisja Weryfikacyjna".
10. Do każdorazowego uczestnictwa w posiedzeniu Komisji przywiązana jest dieta w wysokości 250 zł.

W O J E W O D A
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
(—) Inż. **St. Zrałek**

29.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
L. dz. SP. N. 476/46

G d a ń s k, dnia 13 kwietnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 26

O WERYFIKACJI OSÓB POCHODZENIA POLSKIEGO.

Do wszystkich Starostów (Pełnomocników Obwodowych Rządu R. P.) oraz Prezydentów Miast Wydzielonych Województwa Gdańskiego.

Biorąc pod uwagę niedostateczną jasność kryteriów weryfikacyjnych stwierdzam, że weryfikacja w przeciwstawieniu do rehabilitacji jest aktem czysto porządkowoprawnym, selekcjonującym element polskiego pochodzenia od elementu niemieckiego.

W ten sposób zweryfikowany element polskiego pochodzenia będzie elementem bardzo różnorodnym. Obok bardzo dodatnich jednostek o wysokim poczuciu narodowym znajdą się jednostki koniunkturalne, którymi będą się musiały zainteresować sądy, choćby tylko na skutek fałszywych donosów.

Tymczasem ukaranie tej części zweryfikowanych, którzy po zweryfikowaniu okażą się w kolizji z lojalnością w stosunku do narodu polskiego, należy pozostawić sądom.

W żadnym wypadku unieważnienie weryfikacji nie może być stosowane jako kara.

Natomiast w wyjątkowych wypadkach na mocy nowych momentów wychodzących na jaw, Wojewódzka Komisja Weryfikacyjna może zmienić wynik weryfikacji i zaliczyć petenta do narodowości niemieckiej, lecz jedynie na podstawie nowych przesłanek narodowościowych (patrz okólnik mój SP. N. 413/46 z 8. 3. br. o powołaniu Wojewódzkiej Komisji Weryfikacyjnej).

W żadnym wypadku prawa odbierania względnie unieważnienia aktów weryfikacyjnych nie ma ani Sąd, ani Prokurator, ani Urzędy Bezpieczeństwa, ani Milicja lub jakikolwiek bądź inny czynnik administracyjny.

O pochodzeniu polskim nie może decydować język polski petenta, który będąc wychowany w obcym a wrogim środowisku, mógł go zapomnieć, względnie niedostatecznie się go nauczyć.

Decydującym kryterium w ustaleniu pochodzenia petenta winna być świadomość pochodzenia deklarowana i udowodniona, przy czym stwierdzam, że częstokroć osoby zgermanizowane pozornie, nie władając już dostatecznie językiem polskim, wykazują daleko większe

przywiązanie do polskości niż osoby władające biegle mową ojczystą.

Nie mogą być zweryfikowane na rzecz polskiej państwowości osoby, które należały do NSDAP lub pochodnych czołowych organizacji hitlerowskich i zajmowały tamże kierownicze stanowiska (patrz okólnik mój z 23. 6. 1945 r. w sprawie rozpoczęcia akcji weryfikacyjnej).

Sporadyczne wypadki, gdzie ze względu na węzły rodzinne zalecałoby się zachowanie tego rodzaju jednostek w obrębie Rzeczypospolitej, należy traktować oddzielnie, przykładając im odpowiednig umotywowane wnioski.

Dobrze i planowo przeprowadzona akcja weryfikacyjna stanowić musi podstawę do akcji wysiedleńczej Niemców za Odrę (patrz mój okólnik SP. N. 408/46 z 15. 3. br. o konieczności uruchomienia Powiatowych względnie Miejskich Komisji Weryfikacyjnych).

Szczególny nacisk kładę na położenie kresu wszystkim nadużyciom zdarzającym się na tle akcji weryfikacyjnej, a mianowicie zabieranie jakiejkolwiek własności ruchomej i nieruchomej osobom zweryfikowanym oraz traktowanie ich jako Niemców.

Jednocześnie polecam naprawić wszystkie krzywdy materialne i moralne tak zweryfikowanym jak również zabiegającym o weryfikację.

Wszelkie nadużycia na tym tle karane będą najsurowiej i polecam w najbliższym okresie wysiedleńczym dopilnować, aby na tym tle nie zaistniały jakiekolwiek nadużycia.

W O J E W O D A
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
(—) inż. **St. Zrałek**

30.

WOJEWODA GDAŃSKI
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
Nr S. A. I. 2/23/46

Gdańsk, dnia 17 maja 1946 r.

OKÓLNIK Nr 28

POWOŁYWANIE GMINNYCH I POWIATOWYCH KOMISJI OŚWIATOWYCH.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Pełnomocników Obwodowych Rządu R. P. oraz Prezydentów miast Elbląga, Słupska, Gdańska, Gdyni i Sopotu oraz burmistrza m. Tczewa — okręgu gdańskiego.

Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 25 stycznia 1946 r. ustaliło następujący skład gminnych i powiatowych komisji oświatowych rad narodowych:

I. 1. Przewodniczący, którym winien być członek prezydium właściwej rady narodowej, oraz
2. dwóch członków wybranych z grona tej rady,
3. poza tym w posiedzeniach powyższej Komisji biorą udział z głosem doradczym:
a) nauczyciel publicznej szkoły powszechnej oraz
b) jeden dyrektor lub kierownik szkoły średniej ogólnokształcącej, zawodowej lub dokształcającej, delegowany Zarząd Ogniska Z. N. P., a gdyby na terenie danej rady narodowej takiej szkoły nie było — kierownik publicznej szkoły powszechnej, delegowany przez Zarząd Ogniska Z. N. P.

II. W skład komisji oświatowej rady narodowej powiatowej wchodzą jako członkowie:
1. Przewodniczący, którym winien być członek Prezydium powiatowej rady narodowej oraz
2. trzech członków wybranych z grona tej rady,
3. poza tym w posiedzeniach powyższej komisji biorą udział z głosem doradczym:
a) inspektor szkoły lub jego zastępca,
b) jeden nauczyciel publicznej szkoły powszechnej oraz dyrektor lub kierownik szkoły średniej ogólnokształcącej, zawodowej, lub dokształcającej, delegowany przez Zarząd Oddziału Z. N. P.

Bez wysłuchania osób, wymienionych w rozdz. I pkt. 3, rozdz. II pkt. 3, nie może zapaść w komisji żadna uchwała. Uchwała powzięta z pominięciem wymienionych osób lub wbrew ich opinii winna być motywowana i może być skierowana przez właściwą władzę szkolną do rozpatrzenia przez Prezydium właściwej rady narodowej.

Na zaproszenie przewodniczącego mogą brać nadto udział w posiedzeniach komisji z głosem doradczym, przedstawiciele prawnie uznanych wyznań ,lekarze szkolni, kierownicy szkół, przewodniczący komitetów szkolnych i inne osoby pracujące w dziedzinie wychowania, oświaty i kultury.

W związku z tą decyzją Prezydium Krajowej Rady Narodowej skład dotychczasowych komisji oświatowych powołanych na podstawie okólnika Ministerstwa Oświaty Nr 40, winien ulec odpowiedniej modyfikacji.

W związku z powyższym proszę o zaprzestanie powoływania komisji oświatowych zgodnie z pismem Urzędu Wojewódzkiego z dn. 8. III. 1946 r. Nr 3 A 12/3/46, a powołanie lub dostosowanie składu komisji zgodnie z decyzją Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

Sprawozdanie z wykonania powyższego proszę złożyć Urzędowi Wojewódzkiemu w terminie do dnia 15 czerwca rb.

W O J E W O D A
Pełnomocnik Okręgowy Rządu R. P.
w/z.
(—) dr **B. Podhorski-Piotrowski**
p. o. Wicewojewoda

31.

KOMUNIKAT

ZATRUDNIANIE B. FUNKCJONARIUSZÓW POLICJI PAŃSTWOWEJ.

Komisja Rehabilitacyjno-kwalifikacyjna dla b. funkcjonariuszów P. P. podaje do wiadomości, że termin składania wniosków o rehabilitację upływa — dla osób przebywających w kraju — z dniem 1 lipca br. Do składania wniosków obowiązani są wszyscy byli funkcjonariusze P. P., którzy pełnili służbę do 1. 9. 1939 r. oraz wszyscy b. funkcjonariusze tzw. policji granatowej, którzy pracują lub zechcą pracować w przyszłości w służbie państwowej, samorządowej, w przedsiębiorstwach państwowych lub zakładach publicznych. Dla b. funkcjonariuszów P. P., przebywających poza granicami kraju termin składania wniosków przedłuża się na okres 6 miesięcy od chwili powrotu do Polski.

Komisja przypomina, że do wniosku o rehabilitację należy dołączyć:
1. 3 fotografie,
2. życiorys z uwzględnieniem dokładnego przebiegu służby przed wojną i w okresie okupacji,
3. dokładne dane personalne,
4. referencje kilku wiarygodnych osób, względnie instytucji publicznej lub organizacji zawodowej, społecznej lub politycznej.

32.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr. S. K. I 13/3/46

OGŁOSZENIE

O POWOŁANIU W M. GDYNI KOMISJI DO SPRAW PRZEWŁASZCZEŃ NIERUCHOMOŚCI.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej z dnia 21. VI. 1925 r. (Dz. Urzędowy Ministra b. dzielnicy pruskiej Nr 23, poz. 149), powołuję z dniem 1 maja 1946 r. miejską komisję do spraw przewłaszczeń nieruchomości w m. Gdyni, w następującym składzie:

1) Ob. Zakrzewskiego Henryka, Prezydenta miasta Gdyni, jako przewodniczącego z urzędu.

2) Ob. Skwarka Józefa i ob. Jasickiego Kazimierza, ławników Zarządu Miejskiego, jako członków komisji.

Gdańsk, dnia 30 kwietnia 1946 r.

WOJEWODA
w/z (—) mgr Gadomski
Wicewojewoda

33.

OGŁOSZENIE

Na zasadzie ustawy z dnia 15. VII. 1945 r. o Mierniczych Przysięgłych, oraz Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 28. VI. 1926 r. Urząd Wojewódzki, Wydział Pomiarów, wydał ob. Nowaczykowi Stanisławowi dekret uprawniający go do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową biura w Gdyni, przy ul. Lipowej nr 2.

ZA WOJEWODĘ:
(—) inż. Tollik
Naczelnik Wydziału Pomiarów

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OBWIESZCZENIE

Na podstawie zarządzenia Ministra Odbudowy z dn. 23 lutego 1946 r. Ministerstwo Odbudowy — Centralny Zarząd Zrzeszeń Przedsiębiorstw Budowlanych podaje do publicznej wiadomości, że z dniem 15 marca 1946 r. zostają unieważnione:

wszelkiego rodzaju pełnomocnictwa do zarządu i zabezpieczania mienia opuszczonego lub porzuconego (w rozumieniu art. 1 i 2 Ustawy z dnia 6. V. 45 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97/1945) przedsiębiorstw, sprzętów i materiałów budowlanych, wydane przez Ministerstwo Odbudowy lub organa mu podległe **przed dniem 15 marca 1946 r.**

Osoby lub instytucje, posiadające takie pełnomocnictwa, obowiązane są zgłosić je osobiście lub przez swych przedstawicieli przed dniem 1 kwietnia 1946 r. w Ministerstwie Odbudowy w Centralnym Zarządzie Zrzeszeń Przedsiębiorstw Budowlanych, Warszawa, ul. Stalina 38.

Osoby lub instytucje, usiłujące po dniu 15 marca 1946 r. wykonywać zabezpieczanie lub zarząd przedsiębiorstw, sprzętu i materiałów budowlanych, stanowiących mienie opuszczone lub porzucone na podstawie unieważnionych pełnomocnictw, będą pociągane do odpowiedzialności karnej i cywilnej za ew. szkody, na jakie z powodu ich działalności interes Państwa będzie narażony.

Z dniem 15 marca 1946 r. Centralny Zarząd Zrzeszeń Przedsiębiorstw Budowlanych i podległe mu Wojewódzkie Zrzeszenie Przedsiębiorstw Budowlanych są jedynymi organami Ministerstwa Odbudowy, upoważnionymi do zarządu, zabezpieczenia i przejmowania przedsiębiorstw budowlanych, materiałów budowlanych i sprzętów budowlanych, stanowiących mienie opuszczone i porzucone na zasadzie ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych.

O powyższym zostały powiadomione wszelkie właściwe władze i urzędy, upoważnione do ścigania nadużyć w tym zakresie.

Warszawa, dnia 4 marca 1946 r.

Dyrektor Naczelny
Centralnego Zarządu Zrzeszeń
Przedsiębiorstw Budowlanych
(—) Inż. Wł. Skoraszewski

Wojewódzki Wydział Odbudowy wyjaśnia, że we wszystkich sprawach objętych powyższym obwieszczeniem, należy zwracać się do Zrzeszenia Przedsiębiorstw Budowlanych na Woj. Gdańskie i Okręg Mazurski z siedzibą w Sopocie, ul. 1-go Maja 22, które jako terenowy organ Minisetrstwa Odbudowy jest jedynie kompetentnym do załatwienia tych spraw.

OGŁOSZENIE

Prezes Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego Gdańskiego podaje do wiadomości, że na podstawie uchwały Prezydium Gdańskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej powołano Wojewódzką Komisję Ziemską w składzie następującym:

przewodniczący: Prezes Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego Gdańskiego,

jako członkowie:

1. ob. Walenty Szeliga — rolnik,
2. ob. Wincenty Wójcicki — Prezes Związku Samopomocy Chłopskiej,
3. ob. Jan Krywko — członek Wojewódzkiej Izby Rolniczej,
4. Marian Klonowicz — Starosta Powiatu Gdańskiego,
5. ob. Elżbieta Górecka — PUR, Sopot,
6. ob. mgr Zbigniew Gawrak — p. o. Wydz. Osiedleńczy Urzędu Wojewódzkiego,
7. ob. Piotr Krotowicz — rolnik w Hundertmark obok Pruszcza,
8. ob. Zygmunt Kasperkiewicz — wójt gminy Ryjewo, pow. Kwidzyn.

OBWIESZCZENIE

OKRĘGOWEGO URZĘDU SAMOCHODOWEGO.

Okręgowy Urząd Samochodowy Gdański wzywa wszystkich posiadaczy ciągników, poruszających się na drogach publicznych z szybkością przekraczającą 10 km na godzinę, do złożenia formalnych wniosków o zarejestrowanie ich.

OGŁOSZENIA

ZAGUBIONE I SKRADZIONE DOKUMENTY.

Unieważniamy zagubione „Zaświadczenie na próbny nr rejestracyjny", wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w Sopocie dnia 4. III. 1946 r. z ważnością do 29. III. 1946 r. na samochód ciężarowy marki Betford (53226 RM. nr sjl. OL 53222 nr podw. OLD. 45493 Nr próbny na „Zaświadczenie" 95148.

Unieważnia się zagubiony dokument na konia nr 16 na nazwisko Nadolski Jerzy, zamieszkały Oliwa, Pomorska 90.

Unieważnia się skradzione dokumenty na dwa konie wystawione przez Zarząd Miejski Gdański na nazwisko Zieliński Alfons, Łąkowa 9.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Gdyni unieważnia zgubione świadectwo rejestracyjne na samochód osobowy DKW numer PR. 1816, wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w dniu 26. kwietnia 1946 r. z terminem ważności do 25 maja 1946 r.

Stowarzyszenie Kupców w Gdyni unieważnia skradzioną kartę rejestracyjną motocykla Nr Pr. 1890, wydaną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Sopocie.

Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną, świadectwo zarejestrowania samochodu Aero Nr A-161162, Nr silnika 36428, Nr podwozia 52516, wystawione przez Państwowy Urząd Samochodowy w Warszawie, Biuro Odbudowy Portów Gdańsk-Wrzeszcz.

Unieważnia się zagubione 4 książki na konie, wystawione przez Zarząd Miejski w Gdańsku. PKP. Warsztaty Główne I Kl. Gdańsk-Trojan.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie na samochód Ford Nr Pr. 18108, wystawione na Politechnikę Gdańską przez Okręgowy Urząd Samochodowy.

Unieważnia się zgubione zaświadczene na ciągnik „Hanomag" Nr Pr. 1606, wystawione na Politechnikę Gdańską przez Okręgowy Urząd Samochodowy.

Unieważnia się zgubiony dokument na konia, wydany przez Zarząd Gminny Stężyca na nazwisko Czaja Franciszek, Śnice, gromada Stężyca, powiat Kartuzy, pod pozycją 58, Nr dowodu 58.

Unieważnia się zagubiony dokument na konia, wydany przez Zarząd Gminny Stężyca, powiat Kartuzy, na nazwisko Pawłowski Bronisław, zamieszkały w Stężyckiej Hucie, zapisany w ewidencji koni pod pozycją 29 (opis kary, gwiazdka, klacz, 1935 rodz.).

Unieważnia się legitymację służbową Nr 47, wydaną przez Dyrekcję Ceł w Gdańsku na nazwisko Dobrowolski Stanisław.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie Nr Pr. 1981 samochodu PKP marki Delarz, wydane przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w Sopocie.

Parowozownia główna w Gdyni PKP unieważnia zgubiony próbny Nr samochodu „Oppel-Kadet" Nr 18777, Nr silnika 39-21603, Nr podwozia 234-20221 i inne dokumenty tego samochodu.

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną Nr Pr. 99583 na samochód marki „Chevrolet" 3/4 tony, wydany dla Zarządu Państwowych Nieruchomości Ziemskich — Sopot, Sobieskiego 35.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie PR. 6379, wydane dnia 25. 5. 46 dla Dyr. Okr. Polei Państw. w Gdańsku przez Okr. Urząd Samochodowy Sopot na samochód „Wanderer" Nr silnika 204077, Zaświadczenie było ważne na teren całej Polski do dnia 20.VI. 46 r.

Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną samochodu „Austin" Nr C.-18636 oraz zaświadczenie stałej rejestracji samochodu C-18636, wydany przez Okręgowy Urząd Samochodowy na Państwową Centralę Handlową Zaopatrzenia Żeglugi.

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Nr 228, wystawioną przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, na nazwisko Erna Richterówna, kancelistka Sądu Okręgowego w Gdyni.

Urząd Wodno-Melioracyjny w Sławnie, powiat sławneński, unieważnia skradzioną wraz z samochodem marki Opel ewidencyjną kartę samochodową A-17719.

Wojewódzki Komitet Polskiej Partii Socjalistycznej w Gdańsku podaje do wiadomości, że w czasie wypadku w dniu 10 maja 1946 r. na trasie Nytych—Malbork zagubione zostały wszelkie dokumenty samochodu ciężarowego marki Opel-Olimpia, Nr silnika 3829392, Nr podwozia A2 W2914, będącego w użytkowaniu WK PPS Gdańsk, zarejestrowanego w Okręgowym Urzędzie Samochodowym Gdańsk-Sopot pod Nr stałym C. 16979, które niniejszym unieważnia się.

Unieważnia się zagubioną książeczkę wojskową, wydaną przez 78 Pułk Artylerii Przeciwlotniczej, zaświadczenie pracy, wydane przez powyższy pułk na nazwisko Letkiewicz Wacław.

Unieważnia się zagubiony dokument na Próbny Numer Rejestracyjny samochodu półciężarowego „Chevrolet" Nr 1870, wydany w dniu 6. V. 46 r. przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Sopocie dla Zarządu Miejskiego w Gdańsku, Wydział Zdrowia.

Unieważnia się kartę rejestracyjną Nr C-15993 na samochód „Phenomen", wydaną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Sopocie fabryce (Bom) Oddział w Sopocie, prawo jazdy Nr 1231, wydane przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Bydgoszczy oraz kartę rejestracyjną RKU na nazwisko Rajmunda Jakubowskiego.

Unieważnia się zaświadczenie na Nr PR. 19796 na samochód marki „Phenomen", Nr silnika N-1733/1076, Nr podwozia 2204129, wydane Polskim Liniom Lotniczym „Lot".

Unieważnia się zaświadczenie na Nr Pr. 19912, wydane f-mie „Neptun" w Gdyni.

Zgłoszenia na prenumeratę przyjmuje Redakcja i Administracja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego przy Urzędzie Wojewódzkim Gdańskim w Gdańsku, ul. Okopowa 5 (Wydział Ogólny, pokój Nr 27 godz. 10—12).

Administracja przyjmuje ogłoszenia od władz, urzędów i instytucyj o charakterze publiczno-prawnym, zaś od osób fizycznych i osób prawnych prawa prywatnego tylko te, które zdaniem Urzędu Wojewódzkiego, mogą być umieszczone w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Cena ogłoszeń: zł. 10.— za wyraz — najmniej 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł. 20.— za 1 mm szpalty. **Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.**

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr. XI—4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględniane.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu zaliczki kwartalnej na wspomniane P. K. O. w kwocie zł. 75.— do rozliczenia się zgodnie z cenami uwidocznionymi na każdym nadesłanym egzemplarzu.

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w drukarni Nr 8 Spółdz. Wydawniczej „Czytelnik" w Gdyni, ul. Mściwoja 7.

W-01681.